

The American community in Chiang Mai welcomed the visit of Their Majesties the King and Queen to northern Thailand, February 27 - March 17, 1958
ชุมชนชาวอเมริกันถวายการรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ระหว่างเสด็จพระราชดำเนิน เยี่ยมราษฎรจังหวัดภาคเหนือ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ ถึง 17 มีนาคม 2501

American Threads in the Lanna Fabric U.S. Involvement in Northern Thailand 1867-2007

is produced by the U.S. Consulate General Chiang Mai in honor of His Majesty King Bhumibol Adulyadej's 80th birthday and in recognition of the many valuable connections between our two countries past, present and future.

เส้นด้ายอเมริกันในพื้นผ้าล้านนา ความร่วมมือของอเมริกันในภาคเหนือประเทศไทย พ.ศ. 2410-2550

ผลงานของสถานกงสุลใหญ่สหรัฐอเมริกา เชียงใหม่ ที่จัดทำขึ้นเนื่องในโอกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา และเพื่อเป็นการรำลึกถึงสายสัมพันธ์อันมีค่า ระหว่างประเทศไทยและสหรัฐอเมริกาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

American Threads in the Lanna Fabric
U.S. Involvement in Northern Thailand 1867-2007

ISBN 978-974-8134-31-4

Edited by: Beatrice Camp, Plai-auw Thongsawat, Supattra Suttilagsana

Translated by: Pantip Jatchavala, Dheerayupa Sukonthapanthu

Published by: The U.S. Consulate General Chiang Mai
July 2007

Designed by: Within Design Co., Ltd. Tel. 0 5327 2111

เส้นด้ายอเมริกันในผ้าล้านนา
ความร่วมมือของอเมริกันในภาคเหนือประเทศไทย พ.ศ. 2410-2550

เรียบเรียงโดย: เบียทริซ แคมป์, ปลายอ้อ ทองสวัสดิ์, สุภัตรา สุทธิลักษณ์

แปลโดย: ปานทิพย์ ชัชวาลา, ธีรยุพา สุคนธ์พันธุ์

จัดพิมพ์โดย: สถานกงสุลใหญ่สหรัฐอเมริกา เชียงใหม่
กรกฎาคม 2550

ออกแบบรูปเล่มโดย: บริษัทวิทอินดีไซน์ จำกัด โทร. 0 5327 2111

Contents

สารบัญ

Preface คำนำ	4
Acknowledgements คำขอบคุณ	6
Contributions in Education บทบาทในด้านการศึกษา	8
Collaboration in Medicine ความร่วมมือด้านการแพทย์	22
Partnerships in Sustainable Development ความร่วมมือในการพัฒนาอย่างยั่งยืน	34
U.S. Diplomatic Presence การทูตสหรัฐอเมริกาในภาคเหนือ	42
Americans Who Made a Difference ชาวอเมริกันที่รังสรรค์สิ่งใหม่ในภาคเหนือ	49
Daniel McGilvary ดาเนียล แมคกิลวารี	
Sophia Bradley McGilvary โซเฟีย บรัดเลย์ แมคกิลวารี	50
Harold Young แฮโรลด์ ยัง	51
Edwin McDaniel เอ็ดวิน แมคดาเนียล	52
David Wyatt เดวิด วัตาย	53
Chester Gorman เชสเตอร์ กอร์แมน	54
Joan Eubank โจน ยูแบงค์	55
Dick Mann ดิก แมนน์	56
Rebecca Weldon Sithiwong รีเบกกา เวลดอน สิทธิวงศ์	57
References and Sources เอกสารอ้างอิง และที่มา	58

Preface

The relationship between northern Thailand and the United States is woven of many strands. Starting with the arrival of American missionary Rev. Daniel McGilvary in Chiang Mai in 1867, countless teachers, students, NGO workers, business people and U.S. government experts and diplomats have formed the foundations on which today's relationship stands.

One of the most visible contributions made by Americans both historically and today is in the area of education. As an example, a list of current university presidents in the north shows the results of these continued U.S. connections: Chiang Mai and Maejo University presidents both hold doctoral degrees from Oklahoma State, the president of Rajabhat Chiang Mai has a Ph.D. from North Texas State and the president of Mae Fah Luang graduated from the Rochester Institute of Technology. Many others in the region have attended local schools founded by Americans, studied in the U.S., received Fulbright scholarships, participated in AFS exchange programs, or had their first English lessons from a Peace Corps Volunteer.

Medicine, agriculture, music, architecture, and environment are a few of the other areas in which U.S. involvement has made a difference. We hope through this small booklet to interest others in these American threads in the Lanna fabric.

คำนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างภาคเหนือของไทยและสหรัฐอเมริกาถูกชักจูงขึ้นด้วยสายสัมพันธ์มากมายหลายแขนง เริ่มด้วยการเดินทางมาเชียงใหม่ของมิชชันนารีอเมริกัน แดเนียล แมคคิลวารีในปี พ.ศ. 2410 ผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วน ไม่ว่าจะเป็นครู นักศึกษา เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน นักธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญของรัฐบาลสหรัฐฯ และเจ้าหน้าที่ทางการทูตของสหรัฐฯ บุคคลเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการสร้างพื้นฐานความสัมพันธ์ไทย-สหรัฐฯ ที่เราประจักษ์เห็นอยู่ในปัจจุบัน

หนึ่งในคุณูปการที่สหรัฐฯ มอบแก่ประเทศไทยทั้งในอดีตที่ผ่านมาและในปัจจุบัน ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดที่สุดได้แก่ เรื่องการศึกษา อธิการบดีมหาวิทยาลัยในภาคเหนือปัจจุบันหลายท่านคือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นความเกี่ยวโยงของสหรัฐฯ ที่มีมาอย่างต่อเนื่อง อาทิ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอคลาโฮมา อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยนอร์ธเท็กซัส และอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงจบการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีรอสเซสเตอร์ นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายท่านในภาคเหนือที่เคยเรียนในโรงเรียนที่ชาวอเมริกันก่อตั้งขึ้น เคยเดินทางไปศึกษาต่อในสหรัฐฯ ได้รับทุนฟูลไบรท์ เคยเป็นนักเรียนเอเอฟเอส หรือเคยเรียนภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรกจากครูที่เป็นอาสาสมัครหน่วยสันติภาพสหรัฐฯ

นอกจากในเรื่องการศึกษาแล้ว สหรัฐฯ ยังมีส่วนเกี่ยวข้องที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการแพทย์ การเกษตร ดนตรี สถาปัตยกรรม และสิ่งแวดล้อม เราหวังว่าหนังสือเล่มเล็กนี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในสายใยอเมริกันที่ชักจูงอยู่ในผืนผ้าล้านนาผืนนี้

Acknowledgements

The U.S. Consulate General Chiang Mai would like to thank Embassy Bangkok for support, especially Public Affairs Officer Anne Casper for financial and translation assistance. In addition, we would like to express gratitude to Cindy Beavon, Ken Kampe, Gary Suwannarat, Terry Daru, Bill Young, Becky Sithiwong, Joan Eubank, Dick Mann, Alan Feinstein, Terry Otis, Heather Smith, and Charly Mehl. Also, Serin Jirakupt at Prince Royal's College, Anukul Konkaew at McCormick Hospital, Arisa Lertruek at Payap University Archives, Somchai Obboon at McKean Rehabilitation Institute and Hospital, and Apaporn Nakvachara and Vichien Jiratikanchai from Radio Thailand Chiang Mai.

คำขอบคุณ

สถานกงสุลใหญ่แห่งสหรัฐอเมริกาเชียงใหม่ ขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะที่ปรึกษาฝ่ายข่าวสารและประชาสัมพันธ์ แอนน์ แคสเปอร์ ที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินและการแปล สถานกงสุลใหญ่ฯ ขอขอบคุณ Cindy Beavon, Ken Kampe, Gary Suwannarat, Terry Daru, Bill Young, Becky Sithiwong, Joan Eubank, Dick Mann, Alan Feinstein, Terry Otis, Heather Smith, Charly Mehl รวมทั้ง อาจารย์เสรินทร์ จิรคุปต์ หัวหน้าพิพิธภัณฑที่โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย คุณอนุภูถ ก้อนแก้ว หัวหน้าแผนกบริการ โรงพยาบาลแมคคอร์มิค คุณอรวิศา เลิศพฤกษ์ หอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพายัพ คุณสมชาย อบุญญ ผู้อำนวยการสถาบันแมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพ และโรงพยาบาล คุณอภาพร นาควัชรระ หัวหน้าฝ่ายรายการวิทยุ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ สำนักประชาสัมพันธ์ เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ คุณวิเชียร จิรติกานต์ชัย อดีตผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ สำนักประชาสัมพันธ์ เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่

Contributions in Education

From the first western schools established in Chiang Mai in the 19th century to extensive linkages today, Americans have played a key role in the educational development of northern Thailand. For the first Americans arriving in Chiang Mai, primarily Presbyterian missionaries, the foundation of schools was of primary importance. Successful educational institutions remain one of the most

prominent and continuing legacies of early American involvement in northern Thailand.

Until the late 19th century, education in northern Thailand was available only for boys and only in Thai Buddhist temples. Education in the temples was, for the most part, limited to reading and writing skills and usually only for the most ambitious and dedicated.

The model of education imported from the United States transformed education in northern Thailand. Despite initial skepticism, Thais recognized that western-style schools offered important benefits to the country. H.M. King Mongkut permitted American language teachers into the Royal Palaces in the mid-1800s, seeing the United States as a country that did not aspire to build Southeast Asian empires. In his view, the Americans represented a “neutral” force between France in the east and England in the west.

*Ms. Julia Hatch (third from the left), Principal of the American School for Girls, and teachers.
มิส จูเลีย แฮช ครูใหญ่โรงเรียนสตรีอเมริกัน และคณะครู*

บทบาทในด้านการศึกษา

นับตั้งแต่มีการก่อตั้งโรงเรียนแบบตะวันตกขึ้นเป็นครั้งแรกที่เชียงใหม่ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มาจนถึงความร่วมมือด้านการศึกษากว้างขวางในปัจจุบัน ชาวอเมริกันมีบทบาทสำคัญในด้านการพัฒนาการศึกษาในภาคเหนือของไทยมาโดยตลอด นับจากชาวอเมริกันรุ่นแรกที่เดินทางมาถึงเชียงใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมิชชันนารีที่เผยแพร่ศาสนาไปทีละเรียน การก่อตั้งโรงเรียนถือเป็นภารกิจสำคัญอย่างแรก สถานการณ์การศึกษาที่ประสบความสำเร็จที่เห็นในปัจจุบันเป็นสิ่งตกทอดมาจากบทบาทของชาวอเมริกันรุ่นแรกในภาคเหนือประเทศไทย

ก่อนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในภาคเหนือของไทย เฉพาะเด็กชายเท่านั้นที่ได้เรียนหนังสือ และต้องเรียนในวัดเท่านั้น ส่วนใหญ่แล้ว เด็กจะได้เรียนเพียงการอ่านและเขียน และเฉพาะเด็กที่มีความทะเยอทะยานและขยันเรียนเท่านั้นจึงจะมีโอกาสได้เรียน

รูปแบบการศึกษาที่นำมาจากสหรัฐฯ ได้เปลี่ยนโฉมหน้าการศึกษาของไทยในภาคเหนือ แม้ว่าในตอนแรกคนไทยจะไม่ค่อยเชื่อมั่นในรูปแบบใหม่เท่าใดนัก แต่ก็ตระหนักว่าโรงเรียนแบบตะวันตกมีประโยชน์ที่สำคัญต่อประเทศ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชานุญาตให้

Chiangmai Boys' School or Wangsingkhom Boys School, later re-named The Prince Royal's College by Crown Prince Vajiravudh in 1906.

โรงเรียนชายวังสิงห์คำ ต่อมาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ พระราชทานนามเป็นโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ในปี 2449

พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ครูสอนภาษาชาวอเมริกันได้เข้าไปถวายพระอักษรในพระบรมมหาราชวังในช่วงกลางคริสต์ทศวรรษ 1800 เนื่องจากทรงเห็นว่าอเมริกาเป็นประเทศที่ไม่ได้มีเจตนาที่จะสร้างอาณาจักรของตนขึ้นในเอเชีย

Secondary Schools

The first Western school in northern Thailand was directed at educating girls. Dara Academy, now co-ed, traces its origins to American missionary Sophia McGilvary's decision to open her Chiang Mai home to girls in 1875. McGilvary

Rev. David Ghormley Collins, founder of Chiengmai Boys' School.

ศาสตราจารย์ ดิ. จี. คอลลินส์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนชายวังสิงห์คำ

taught needlework and other home crafts as well as Scripture. As the popularity of these gatherings increased, McGilvary sought out land to develop an actual school for girls. Thus in 1879 Edna S. Cole and Mary Campbell founded and became the first directors of the "American Girls' School" in Chiang Mai. The school was later named Dara Academy in memory

of its early patron, Chiang Mai Princess Chao Dararasmi, consort of King Chulalongkorn.

The Chiengmai Boys' School, the forerunner of the Prince Royal's College, was founded under similar auspices. In 1887, American Presbyterian

Rev. D.G. Collins moved from Bangkok to Chiang Mai to set up a school on the west bank of the Ping River. The school began with 2,000 baht and about 30 students. As the first headmaster, Collins not only oversaw the administration of the school but laid the foundation for Western education in northern Thailand, learning the local Lanna dialect, seeking networks of support from the community of Thais, managing the continual campaign for funding from U.S. donors, and establishing the first printing press in northern Thailand.

By 1906, the Chiengmai Boys' School had re-located to the east side of the river and received from Crown Prince Vajiravudh the name of "The Prince Royal's College," more commonly called "PRC." In 2006, PRC celebrated its 100th anniversary under this name and commemorated the early contributions Americans made in the school's development.

Americans also introduced Western-style education in other northern provinces. In 1885, Rev. Dr. Samuel C. Peoples and his wife founded the Kenneth MacKenzie Memorial School in Lampang, the first Western school outside of Chiang Mai. Rev. Peoples and his wife also founded the Lincoln Academy in Nan in 1904. By 1897, Rev. Daniel McGilvary and Dr. William Briggs had constructed a small school in Chiang Rai as well. Today eleven schools with American roots

ตะวันออกเฉียงใต้ พระองค์ทรงมีพระราชดำริว่า ชาวอเมริกันเป็นอำนาจ “ที่เป็นกลาง” ระหว่าง ฝรั่งเศสทางทิศตะวันตกและอังกฤษทางทิศตะวันตก

โรงเรียนบ็อยส์ศึกษา

โรงเรียนแบบตะวันตกแห่งแรกในภาคเหนือของไทยมุ่งให้การศึกษาแก่เด็กผู้หญิง ดาราวิทยาลัย ซึ่งเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสหศึกษาในปัจจุบัน มีประวัติย้อนไปถึงเมื่อครั้งไซเพีย แมคคิลวารี มิชชันนารีชาวอเมริกัน ตัดสินใจเปิดบ้านที่เชียงใหม่ของเธอเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงในปี พ.ศ. 2418 แม่หม่อมแมคคิลวารีสอนเด็กผู้หญิงให้รู้จักเย็บปักถักร้อยและงานแม่บ้านอื่นๆ พร้อมทั้งเรียนพระคัมภีร์ไปด้วย เมื่อมีนักเรียนมากขึ้น แม่หม่อมแมคคิลวารีก็เสาะหาที่ดินเพื่อสร้างโรงเรียนสำหรับเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะ เมื่อถึงปี พ.ศ. 2422 เอ็ดนา เอส. โคล และแมรี แคมป์เบลล์ ได้ร่วมกันก่อตั้งและเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนอเมริกันสำหรับเด็กผู้หญิง (American Girls' School) ขึ้นที่เชียงใหม่ โรงเรียนนี้ต่อมาคือโรงเรียนดาราวิทยาลัยเพื่อรำลึกถึงผู้อุปถัมภ์รุ่นแรกคือ พระราชชายา เจ้าดารารัศมี ในรัชกาลที่ 5

สำหรับโรงเรียนชายของเชียงใหม่ (Chiangmai Boys' School) ซึ่งต่อมากลายเป็นโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ได้รับการก่อตั้งขึ้นในทำนองคล้ายๆ กัน ใน พ.ศ. 2430 ศาสตราจารย์ ดี.จี. คอลลินส์ ชาวอเมริกันนิยายเพชรไปที่เรียนได้ย้ายจากกรุงเทพฯ ไปยังเชียงใหม่เพื่อก่อตั้งโรงเรียนขึ้นในบริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง โรงเรียนเริ่มเปิดสอนโดยมีเงินทุนเพียง 2,000 บาทและมีนักเรียนประมาณ 30 คน ศาสนา-

Rev. Collins with family in front of the printing house he founded, the first in Chiang Mai. ศาสตราจารย์ ดี. จี. คอลลินส์และครอบครัวหน้าโรงพิมพ์แห่งแรกของเชียงใหม่ที่ศาสตราจารย์คอลลินส์ ก่อตั้งขึ้น

จารย์คอลลินส์ซึ่งเป็นครูใหญ่คนแรกไม่เพียงดูแลด้านการบริหารโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้วางรากฐานสำหรับการศึกษาแบบตะวันตกในภาคเหนือของไทย เขาเรียนภาษาล้านนา และขอการสนับสนุนจากชุมชนคนไทยท้องถิ่น รวมทั้งระดมเงินบริจาคจากชาวอเมริกัน ทั้งยังได้ก่อตั้งโรงพิมพ์แห่งแรกในภาคเหนือขึ้นด้วย

เมื่อถึงปี พ.ศ. 2449 โรงเรียนชายของเชียงใหม่ก็ย้ายไปอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง และได้รับพระราชทานชื่อโรงเรียนใหม่จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธสยามมกุฎราชกุมารว่า โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย (The Prince Royal's College) หรือที่ เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ “ฟ็อราร์ซี” ฟ็อราร์ซีฉลองครบรอบ 100 ปีโรงเรียนภายใต้ชื่อใหม่นี้ไปเมื่อปี พ.ศ. 2549 และจัดพิธีรำลึกถึง

educate Thai students in six northern provinces: Chiang Mai, Lampang, Chiang Rai, Phrae, Nan and Phitsanulok.

Higher Education

Heartened by the success of these high schools, American missionaries began planning the construction of a northern private university. The idea of establishing higher education in northern Thailand arose in the Chiang Mai community in the first part of the 20th century, when a group of American Presbyterians drafted plans for a

“Laos Christian University.” Konrad Kingshill, a young Presbyterian missionary, arrived in Chiang Mai in 1947 to lay the groundwork for an enterprise that culminated in the establishment of Payap College almost 30 years later.

In 1974, after the Thai government approved plans for private colleges, the Foundation of the Church of Christ in Thailand opened Payap College, the first private college outside of Bangkok. Payap combined several American-founded institutions, primarily the McGilvary Theological Seminary and McCormick Hospital’s Nursing School. The college added a humanities faculty and absorbed the Theological Seminary’s church music department, making Payap the first school in Thailand to offer music as a course of study. In 1984, Payap College gained university status.

Payap University’s new law building and international dormitory, dedicated in June 2007, were partially funded through the American Schools and Hospitals Abroad (ASHA) program of the U.S. Agency for International Development (USAID). ASHA also provided over \$1 million for Payap’s new central library, the Sirindhorn Resource Learning Center, which opened in 2005. Under this program, Payap has received over \$8 million in U.S. government funding since 1978.

Mrs. Carolyn Ryberg Kingshill, one of the pioneers of Payap’s University Music Department and wife of Dr. Konrad Kingshill, with students of the Church Music Department, Thailand Theological Seminary (Photo by permission of Payap University Archives)

มิสคาร์ลีน ไรเบออร์ก คิงส์ฮิลล์ เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งคณะดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ และเป็นภรรยาของ ดร. คอนราด คิงส์ฮิลล์ กับนักเรียนแผนกดนตรี วิทยาลัยพระคริสตธรรม (ภาพได้รับอนุญาตจากหอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพายัพ)

McGilvary Theological Seminary, now part of Payap University (Photo by permission of Payap University Archives)
วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยพายัพ (ภาพได้รับอนุญาตจากหอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยพายัพ)

คุณูปการต่างๆ ของชาวอเมริกันที่มีส่วนช่วยพัฒนาโรงเรียนในยุคแรกๆ

ชาวอเมริกันยังได้เผยแพร่รูปแบบการศึกษาระบบตะวันตกในจังหวัดอื่นๆ ทางภาคเหนือด้วย ในปี พ.ศ. 2428 นายแพทย์ แซมมวล ซี. พีเพิลส์ และภรรยาได้ก่อตั้งโรงเรียนเคนเนธ แมคเค็นซีเยี เมมโมเรียลขึ้นที่จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นโรงเรียนแบบตะวันตกแห่งแรกที่ไม่ได้ตั้งอยู่ที่เชียงใหม่ ศาสนาจารย์นายแพทย์พีเพิลส์และภรรายังได้ก่อตั้งโรงเรียนลินคอล์น อะแคเดมีอีกแห่งหนึ่งที่จังหวัดน่านในปี พ.ศ. 2437 พอถึงปี พ.ศ. 2431 ศาสนาจารย์แดเนียล แมกกิลวารี และศาสนาจารย์วิลเลียม บริกส์ได้สร้างโรงเรียนเล็กๆ ขึ้นอีกแห่งหนึ่งที่จังหวัดเชียงราย ในปัจจุบัน มีโรงเรียนที่ก่อตั้งโดย

ชาวอเมริกันทั้งหมด 11 แห่งใน 6 จังหวัดทางภาคเหนือคือ เชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย แพร่ น่าน และพิษณุโลก

การศึกษาขั้นอุดมศึกษา

ความสำเร็จของโรงเรียนมัธยมปลายเหล่านี้ทำให้พวกมิชชันนารีเกิดกำลังใจ และเริ่มก่อสร้างมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งขึ้นในภาคเหนือ ความคิดเกี่ยวกับการก่อสร้างสถาบันขั้นอุดมศึกษาขึ้นในภาคเหนือของไทยจุดประกายขึ้นในชุมชนเชียงใหม่ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เมื่อชาวอเมริกันนิกายเพรสไบทีเรียนกลุ่มหนึ่งวางแผนการก่อสร้าง “มหาวิทยาลัยคริสเตียนลาว” คอนราด คิงส์ฮิลล์ บาทหลวงหนุ่มนิกายเพรสไบทีเรียนเดินทางมาถึง

U.S. citizens were also instrumental in the founding and development of Chiang Mai University (CMU). The origins of the university lie with a 1954 decision by the Thai Council of Ministers to establish a medical school in northern Thailand. This project secured financial and developmental assistance from the U.S. Operations Mission (USOM) in 1956 and led to a long-term collaboration with the University of Illinois College of Medicine. The U.S. commitment to constructing the medical school included collaboration on a master plan, the help of American technicians,

Amb. Ralph Boyce receives an award from HRH Princess Sirindhorn at the 2005 dedication of Payap University's Sirindhorn Resource Learning Center, built with financial assistance from the U.S. government.

เอกอัครราชทูตราล์ฟ บอยซ์ รับรางวัลพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีเปิดอาคารศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้สิรินธร มหาวิทยาลัยพายัพ ปี พ.ศ. 2548 ซึ่งรัฐบาลสหรัฐฯ ให้การสนับสนุนทางการเงิน

University of Illinois Chiang Mai Project

When the Thai government decided in 1956 on Chiang Mai as the site of the first medical school outside of Bangkok, the U.S. government agreed to pay half the construction cost and to train Thai physicians in the U.S. After a survey team visited Chiang Mai in 1961, the University of Illinois College of Medicine embarked on an eight-year program of cooperation and assistance to the Faculty of Medicine of Chiang Mai Hospital, with support from the Agency for International Development (AID)'s U.S. Operations Mission (USOM) in Thailand.

University of Illinois officials greet Their Majesties the King and Queen at the 1970 dedication of the medical school-hospital building.

เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ รับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินมาเปิดอาคารเรียนทางการแพทย์ และโรงพยาบาล เมื่อปี พ.ศ. 2513

In 1964 the first group of seniors sat for the medical exam in Bangkok, winning the top four places among all medical students in the country. In 1965 construction began on a seven-story medical school-hospital building that was completed in 1969. Their Majesties the King and Queen presided over the dedication ceremony on January 29, 1970.

During the eight years of the project, a total of \$3,791,620 was committed by the U.S. government for its support. Although the contract with the University of Illinois ended in 1970, exchanges continued based on mutual academic benefit to the two institutions. In 2005, the University of Chiang Mai presented an honorary degree to one of the Americans involved in the project, biochemistry professor Dr. Floyd W. Dunn, for his contributions to chemical research and development in Chiang Mai.

มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ โครงการเชียงใหม่

ในปี พ.ศ. 2499 เมื่อรัฐบาลไทยตัดสินใจก่อตั้งโรงเรียนแพทย์แห่งแรกนอกกรุงเทพฯ ขึ้นที่เชียงใหม่ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาตกลงช่วยเหลือค่าก่อสร้างครึ่งหนึ่งและให้การฝึกอบรมแพทย์ไทยในสหรัฐอเมริกา หลังจากคณะสำรวจเดินทางมาเชียงใหม่เมื่อ พ.ศ. 2504 วิทยาลัยการแพทย์ มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ได้เข้าร่วมในโครงการความร่วมมือและสนับสนุนระยะยาว 8 ปี แก่คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลเชียงใหม่ โดยความสนับสนุนจากองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Agency for International Development-AID) ซึ่งต่อมาเป็นหน่วยงานแม่ของหน่วยงานบริหารความช่วยเหลือของสหรัฐฯ (U.S. Operations Mission - USOM) ในประเทศไทย

ในปี 2507 นักศึกษาแพทย์ชั้นปีสุดท้ายกลุ่มแรกไปสอบในกรุงเทพฯ และได้คะแนนสูงสุดในอันดับแรกของนักศึกษาแพทย์ทั้งประเทศ การก่อสร้างอาคารเรียนทางการแพทย์และโรงพยาบาล หรือ “ตึกเจ็ดชั้น” เริ่มในปี พ.ศ. 2508 และเสร็จสมบูรณ์เมื่อ ปี พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินมาเปิดอาคาร เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2513

ตลอดโครงการ 8 ปี รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ให้การสนับสนุนเป็นมูลค่า 3,791,620 เหรียญสหรัฐฯ แม้ว่าจะสัญญากับมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ได้สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2513 แต่การแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันทั้งสองยังมีอยู่ต่อเนื่องบนพื้นฐานของคุณประโยชน์ด้านวิชาการร่วมกัน ในปี พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มอบปริญญาคุณวุฒิตดกิตติมศักดิ์แก่ชาวอเมริกันที่เป็นหนึ่งในกลุ่มชาวอเมริกันที่มีส่วนร่วมในโครงการ ท่านคือศาสตราจารย์ด้านชีวเคมี ศาสตราจารย์ ดร. ฟลอยด์ ดับบลิว ดันน์ ในฐานะที่ท่านมีคุณูปการต่อการวิจัยและการพัฒนาทางการแพทย์ที่เชียงใหม่

เชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2490 เพื่อวางรากฐานสำหรับกิจการอย่างหนึ่งซึ่งจะพัฒนามาเป็นวิทยาลัยแพทย์ในเวลาเกือบ 30 ปีต่อมา

ในปี พ.ศ. 2517 หลังจากที่รัฐบาลไทยอนุมัติแผนการก่อตั้งวิทยาลัยเอกชน มูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้เปิดวิทยาลัยแพทย์ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนแห่งแรกที่ไม่อยู่ในกรุงเทพฯ วิทยาลัยแพทย์ได้รวมเอาสถาบันที่ก่อตั้งโดยชาวอเมริกันทั้งหมดไว้ด้วยกัน ที่สำคัญๆ ก็มีวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี และโรงเรียนพยาบาลของโรงพยาบาลแมคคอร์มิค วิทยาลัยแพทย์ยังได้เปิดคณะมนุษยศาสตร์เพิ่มอีกคณะหนึ่งและนำแผนกดนตรีคริสตจักรของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีมารวมไว้ด้วย ทำให้วิทยาลัยแพทย์กลายเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกในประเทศไทยที่เปิดสอนวิชาดนตรี ในปี พ.ศ. 2527 วิทยาลัยแพทย์ได้รับสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย

อาคารใหม่ของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทย์ และหอพักนักศึกษานานาชาติ ซึ่งมีพิธีเปิดเป็นทางการเมื่อเดือนมิถุนายน 2550 ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินในการก่อสร้างส่วนหนึ่งจากโครงการโรงเรียนและโรงพยาบาลอเมริกันในต่างประเทศ (American Schools and Hospitals Abroad - ASHA) ภายใต้องค์การพัฒนาระหว่างประเทศของรัฐบาลสหรัฐฯ (U.S. Agency for International Development - USAID) นอกจากนี้ ASHA ยังได้ให้เงินจำนวน 1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อการก่อสร้างศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้ลิรินธร (สำนักหอสมุด) และเปิดใช้เป็นทางการในปี พ.ศ. 2548 ภายใต้โครงการ ASHA นี้ มหาวิทยาลัยแพทย์ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐฯ ไปแล้วกว่า 8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นับตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมา

consultants, and administrators, and a promise to provide American teachers until Thai instructors were able to teach medical students themselves. The commitment also included a scholarship program sending Thai students to the United States for graduate and post-graduate studies in basic and clinical sciences. In total, the United States government contributed some \$3.8 million through USOM and its parent agency, the Agency for International Development (AID), for construction and support of the medical school.

In 1964, this medical school became the core of Chiang Mai University, the first institution of higher learning outside of Bangkok. From the beginning, Chiang Mai University used a U.S. educational model of faculties and departments offering a range of majors, rather than following the then-common Thai model of a university focused on a single subject.

Chiang Mai University today continues its relationship with the U.S. through linkages with some 40 American universities as partners in educational exchange. Via the Fulbright and other exchange programs, many faculty have received advanced degrees in the United States.

Exchanges

Today's U.S. involvement in northern Thai education includes a broad set of exchanges for

students and teachers. One popular means for high school study abroad is through agencies such as the U.S. government-supported AFS exchange program. Under this program over 5000 Thais and hundreds of American students have lived and studied in each other's countries. Other non-profit U.S. exchange agencies such as CIEE (Council on International Educational Exchange), IES (Institute for the International Education of Students) and SIT (School for International Training) have also established programs in Thailand to promote study and work abroad opportunities with the U.S.

Fulbright scholarships are awarded to both Americans and Thais to conduct research, study, and teach in each other's countries. Since 1949, the Fulbright program has enabled over 1500 Thais and over 500 Americans to research, study, and teach in each other's countries. Northern Thailand is a popular destination for U.S. Fulbright scholars, with at least three Fulbright recipients working in the northern region each year.

For nearly 80 years the United States has attracted Thai students; today Thailand ranks 10th among countries sending international students to U.S. universities. As early as 1924 these students returned to form a "social-cum-support group" that took the name American University Alumni Association. In 1952 the U.S. Embassy teamed up with this group to establish

พลเมืองอเมริกันยังมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งและพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ถือกำเนิดขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีในปี 2497 ที่กำหนดให้มีการก่อตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในภาคเหนือของไทย โครงการนี้ได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินและการพัฒนาจากหน่วยงานบริหารความช่วยเหลือของสหรัฐฯ (U.S. Operations Mission - USOM) ในปี พ.ศ. 2499 และนำไปสู่ความร่วมมือระยะยาวกับคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ความผูกพันของสหรัฐฯ ในการก่อตั้งโรงเรียนแพทย์ได้แก่การร่วมร่างแผนแม่บท ความช่วยเหลือจากช่างเทคนิคที่ปรึกษา และนักบริหารชาวอเมริกัน รวมทั้งการสัญญาว่าจะส่งอาจารย์ชาวอเมริกัน มาประเทศไทย เพื่อสอนนักศึกษาแพทย์จนกว่าอาจารย์ชาวไทยจะสามารถสอนได้เอง นอกจากนี้ ยังมีการมอบทุนแก่นักศึกษาไทยในการศึกษาต่อในสหรัฐฯ ในระดับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาทั้งด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานและทางคลินิก โดยรวมแล้ว รัฐบาลสหรัฐฯ ได้มอบเงินประมาณ 3.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ผ่านทางหน่วยงานบริหารความช่วยเหลือของสหรัฐฯ (US Operations Mission - USOM) และองค์การแม่คือองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Agency for International Development - AID) เพื่อใช้ในการก่อสร้างและสนับสนุนโรงเรียนแพทย์

ในปี พ.ศ. 2507 โรงเรียนแพทย์แห่งนี้กลายเป็นแกนหลักของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันชั้นอุดมศึกษาแห่งแรกที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ตั้งแต่แรกเริ่มมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ใช้รูปแบบการศึกษาของอเมริกาที่แบ่งเป็นคณะและภาควิชา และมี

The U.S. Operations Mission (USOM), University of Illinois and Thai government collaborated in founding the first regional medical school, now the Faculty of Medicine of Chiang Mai University

หน่วยงานบริหารความช่วยเหลือของสหรัฐฯ มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์และรัฐบาลไทยร่วมมือในการก่อตั้งโรงเรียนแพทย์แห่งแรกในภูมิภาค ปัจจุบันคือคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิชาเอกหลายวิชาให้เลือกเรียน แทนที่จะใช้รูปแบบมหาวิทยาลัยของไทยในขณะนั้นที่ส่วนใหญ่เน้นสาขาวิชาเฉพาะเท่านั้น

ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ยังรักษาสัมพันธภาพที่มีกับสหรัฐฯ โดยมีการแลกเปลี่ยนทางการศึกษากับมหาวิทยาลัย 40 แห่ง ในสหรัฐฯ นอกจากนี้ ยังมีอาจารย์หลายท่านในมหาวิทยาลัยที่ได้เดินทางไปศึกษาต่อในสหรัฐฯภายใต้โครงการแลกเปลี่ยน เช่น ฟูลไบรท์ และโครงการแลกเปลี่ยนอื่นๆ

โครงการแลกเปลี่ยน

ในปัจจุบัน สหรัฐฯมีบทบาทต่อการศึกษาของไทย

AUA Director John Gunther and library patrons commemorated AUA's 10 years as a self-supporting institution in 2006

ผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ เชียงใหม่ จอห์น กันเธอร์ และสมาชิกอุปถัมภ์ห้องสมุด จำลึกถึงวาระที่ เอ ยู เอ เป็นสถาบันที่พึ่งตนเองครบ 10 ปี ในปี พ.ศ. 2549

American University Alumni Language Center (AUA)

AUA Chiang Mai, which today offers language classes, cultural programs, and an English language library, first opened in 1957 at the U.S. Consulate under the sponsorship of the U.S. Information Service (USIS). In 1965, USIS and AUA moved from the Consulate premises to a building on Thapae Road; the language school was managed by long-time Chiang Mai resident Ruth Young. In 1969, USIS and AUA moved to the present compound on Rajadamnern Road. An auditorium was added in 1973 for movies, lectures, concerts, and exhibitions sponsored by the U.S. government with the mission of creating mutual understanding between Thailand and the U.S.

Although AUA originally focused on teaching English to Thais, in the mid-1980s Thai language courses were added for westerners. With the closure of USIS Chiang Mai in 1996, AUA became a self-supporting language school and cultural center. Today AUA Chiang Mai serves 7000 students studying English each year and hundreds more studying Thai. The library, which is available for the school's language students and, for a small fee, to the public, remains a gateway into American and Thai culture, language, history, arts, and society.

an English language center in Bangkok under the name "AUA". These centers spread to other cities, with the U.S. providing money, teachers and administrative assistance through the mid-1990s. Today 20 language schools remain as the heir to that partnership. These include AUA Chiang Mai, established in 1957, as well as AUA branches in Chiang Rai, Lampang and Phitsanulok.

In 1980, USAID funded the Hill Areas Education Program of the non-formal Education Department Effort to Promote Thai Literacy. This educational program cooperated with local villagers in the northernmost regions with the

intention of teaching practical goals such as obtaining Thai citizenship or preventing drug use. Many participants moved on to highland development work through the UN, NGOs or new government initiatives in later years.

U.S. Government Programs

In the late 1990s, the U.S. Departments of State and Education contributed funds to establish two community colleges in the province of Mae Hong Son, the first post-secondary school institutions in this province along the Burma border.

สถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ

สถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งในปัจจุบันเปิดสอนภาษาอังกฤษและภาษาไทย จัดโครงการวัฒนธรรมและให้บริการห้องสมุดหนังสือภาษาอังกฤษ เปิดทำการเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2500 ณ สถานกงสุลสหรัฐอเมริกา โดยได้รับการอุปถัมภ์จากสำนักข่าวสารออเมริกัน (United States Information Service-USIS) ต่อมาในปี พ.ศ. 2508 ยูซิสและ เอ ยู เอ ได้ย้ายออกจากบริเวณสถานกงสุลไปอยู่ที่อาคารบนถนนท่าแพ ขณะนั้น สถาบันสอนภาษาบริหารโดย Ruth Young ซึ่งพำนักอยู่ในเชียงใหม่มาเป็นเวลานาน จนในปี พ.ศ. 2512 ยูซิส และ เอ ยู เอ ก็ได้ย้ายมาอยู่ที่ถนนราชดำเนินตราบถึงปัจจุบัน ในปี พ.ศ. 2516 มีการสร้างหอประชุมเพิ่มเพื่อฉายภาพยนตร์ จัดบรรยาย แสดงดนตรี และจัดนิทรรศการต่างๆ ที่รัฐบาลสหรัฐฯ เป็นผู้อุปถัมภ์ โดยมีภารกิจคือสร้างความเข้าใจที่กระหว่างประเทศไทยและสหรัฐฯ

แม้ว่าเดิมสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ มุ่งเน้นสอนภาษาอังกฤษให้คนไทย แต่ในกลางคริสต์ทศวรรษที่ 1980 (พ.ศ. 2523-2533) ก็มีการเพิ่มหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวตะวันตก เมื่อ ยูซิส ในจังหวัดเชียงใหม่ปิดตัวลงในปี พ.ศ. 2539 เอ ยู เอ จึงกลายเป็นสถาบันสอนภาษาและศูนย์วัฒนธรรมที่พึ่งตนเอง ในปัจจุบัน เอ ยู เอ เชียงใหม่ สอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนปีละ 7,000 คน และสอนภาษาไทยแก่นักเรียนปีละหลายร้อยคน ห้องสมุด เอ ยู เอ ให้บริการฟรีแก่นักเรียนของ เอ ยู เอ และให้บริการแก่สาธารณชนโดยเก็บค่าบริการเพียงเล็กน้อย ห้องสมุดแห่งนี้เป็นที่ประสูติวัฒนธรรม ภาษา ประวัติศาสตร์ ศิลปะและสังคมของไทยและสหรัฐอเมริกา

Mrs. Ruth Young, the first director of AUA Chiang Mai, with students in 1957

นางรูธ ยัง ผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ เชียงใหม่ คนแรก กับนักเรียน ในปี พ.ศ. 2500

ในภาคเหนือ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนจำนวนมากสำหรับนักเรียนนักศึกษาและอาจารย์ วิธีการหนึ่งที่นิยมในการเดินทางไปศึกษาในระดับมัธยมปลายในต่างประเทศคือการติดต่อผ่านโครงการ เอ เอฟ เอส (AFS) ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนจากสหรัฐฯ ภายใต้โครงการนี้ มีนักเรียนไทยกว่า 5,000 คน และนักเรียนอเมริกันหลายร้อยคนได้มีโอกาสอาศัยและศึกษาในทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ ยังมีสำนักงานแลกเปลี่ยนทางการศึกษาที่ไม่แสวงผลกำไรอีกหลายแห่งในสหรัฐฯ ที่ร่วมดำเนินโครงการในประเทศไทยเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการทำงานในสหรัฐฯ ด้วย อาทิ Council on International Educational Exchange – CIEE, Institute for the International Education of

Students – IES และ School for International Training – SIT

ทุนฟูลไบรท์เป็นทุนที่มอบให้แก่ชาวอเมริกันและชาวไทยเพื่อทำการค้นคว้า วิจัย และทำการสอนในไทยหรือสหรัฐฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2492 เป็นต้นมา มีชาวไทยกว่า 1,500 คนและชาวอเมริกันกว่า 500 คนได้ค้นคว้าวิจัย เรียนและสอนในสหรัฐฯ และไทย ผ่านทุนฟูลไบรท์ ภาคเหนือของไทยเป็นสถานที่ซึ่งผู้ได้รับทุนฟูลไบรท์ชาวอเมริกันนิยมมาทำการศึกษาและค้นคว้า โดยในแต่ละปี จะมีผู้ได้รับทุนฟูลไบรท์ชาวอเมริกันอย่างน้อยสามคนทำงานค้นคว้าอยู่ในภาคเหนือ

เป็นเวลาเกือบ 80 ปีมาแล้วที่สหรัฐอเมริกา ดึงดูดนักเรียนไทย ประเทศไทยส่งนักศึกษาไปเรียน

Another U.S. government institution with a long relationship with Thailand and the north is the Peace Corps; since 1962, some 8,000 Peace Corps Volunteers have served in Thailand in a

variety of capacities. In 2006 a dozen volunteers based in northern Thailand worked on projects primarily related to education in rural areas

A look at Thai schools today reveals the extent of U.S. influence on the Thai educational system. The American and Thai partnership in providing educational opportunities in northern Thailand began with schooling taught in missionary homes and went on to opening classroom doors for girls, developing medical schools, and instituting exchange programs. Early Americans in northern Thailand who prioritized the creation of schools, followed by later U.S.-supported programs, have left a lasting impact in the field of Thai education.

Rev. William Harris
ศาสตราจารย์ วิลเลียม แฮร์ริส

Prince Royal's College

In 1887, Rev. David G. Collins, an American missionary working under the Laos Mission of the Presbyterian Church in USA, founded the first school for boys outside of Bangkok. This “Chiangmai Boys’ School” was initially located on the west side of the Ping river at Wangsingkham. The second director, Rev. William Harris, purchased land at the present location and moved the school to the east side of the river on Nawarat Road.

On Jan. 2, 1906, Crown Prince Maha Vajiravudh laid the cornerstone for the first classroom building and bestowed the current name, The Prince Royal's College. Headed by

three American directors for its first 63 years, PRC is today one of the largest schools in Chiang Mai and one that nurtures continued strong connections with the U.S.

โรงเรียนปรีณสรอยแยลสววิทยาลัย

ในปี พ.ศ. 2430 ศาสนาจารย์ เดวิด จี. คอลลินส์ มิชชันนารีชาวอเมริกัน ซึ่งทำงานกับเพรสไบทีเรียนลาว (Laos Mission of the Presbyterian Church) ในสหรัฐอเมริกา ก่อตั้งโรงเรียนแห่งแรกสำหรับนักเรียนชายนอกกรุงเทพฯ “โรงเรียนชายเชียงใหม่” นี้เดิมตั้งอยู่ที่บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิงที่บ้านวังสิงห์คำ ผู้อำนวยการโรงเรียนคนที่ 2 ศาสนาจารย์ ดร. วิลเลียม แฮร์ริส ซึ่งที่ดินที่เป็นสถานที่ตั้งปัจจุบันและย้ายโรงเรียนมาอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิงบนถนนแก้ววรัวรัฐ

ในวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2449 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงวางศิลาฤกษ์อาคารเรียนแห่งแรกและพระราชทานชื่อปรีณสรอยแยลสววิทยาลัย ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้ในปัจจุบันนี้ ในช่วง 63 ปีแรก โรงเรียนปรีณสรอยแยลสววิทยาลัยบริหารโดยผู้อำนวยการโรงเรียนชาวอเมริกัน 3 คน ปัจจุบัน โรงเรียนปรีณสรอยแยลสววิทยาลัยเป็นหนึ่งในโรงเรียนที่ใหญ่ที่สุดในเชียงใหม่ และเป็นโรงเรียนที่รักษาความสัมพันธ์แนบแน่นอย่างต่อเนื่องกับสหรัฐอเมริกา

Amb. Darryl N. Johnson (2001-2004) presented computers donated by the American Chamber of Commerce to Jakamkatom School in Lamphun, where he taught English as a Peace Corps volunteer in the 1960s

เอกอัครราชทูต แดร์ริล จอห์นสัน ทำพิธีมอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่หอการค้าอเมริกันบริจาคให้แก่โรงเรียนจักรคำคณาธร ลำพูน ซึ่งท่านเคยสอนภาษาอังกฤษขณะเป็นอาสาสมัครสันติภาพอเมริกันในทศวรรษ 1960

ต่อในสหรัฐฯ มากเป็นอันดับ 10 ของโลก ย้อนไปในปี พ.ศ. 2467 คนไทยหลายคนที่เคยศึกษาในสหรัฐฯ เมื่อเดินทางกลับประเทศ ได้ก่อตั้ง “กลุ่มสังสรรค์ และเกื้อกูล” ขึ้น ต่อมาใช้ชื่อว่าสมาคมนักเรียนเก่า สหรัฐอเมริกาและเมื่อปี พ.ศ. 2495 สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ได้ร่วมมือกับสมาคมนักเรียนเก่าฯ ก่อตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้น ในชื่อ เอ ยู เอ ที่ กรุงเทพฯ ศูนย์สอนภาษานี้ขยายไปยังเมืองอื่นๆ โดยสหรัฐฯ เป็นฝ่ายสนับสนุนด้านการเงิน อาจารย์ และให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารตลอดช่วงกลางคริสต์ทศวรรษ 1990 ปัจจุบันมีสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ เปิดสาขา 20 แห่งทั่วประเทศไทย รวมทั้งที่เชียงใหม่ที่เปิดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2500 และต่อมาที่ เชียงราย ลำปาง และพิษณุโลก

ในปี พ.ศ. 2523 องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ (USAID) ได้ให้เงินสนับสนุนโครงการการศึกษาสำหรับชาวเขาของกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือไทย โครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านในเขตจังหวัดเหนือสุดของไทย โดยมีเป้าหมายเพื่อสอนในสิ่งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เช่น การขอสัญชาติไทยหรือการป้องกันการใช้ยาเสพติด เป็นต้น มีชาวบ้านจำนวนมากที่ร่วมมือต่อไปในโครงการพัฒนาเขตที่ราบสูงผ่านองค์การสหประชาชาติ องค์การเอกชน หรือโครงการใหม่ๆ ของรัฐบาลในยุคหลังๆ

โครงการของรัฐบาลสหรัฐฯ

ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1990 กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐฯ ได้มอบเงินสนับสนุนการก่อตั้งวิทยาลัยชุมชนสองแห่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งนับเป็นสถาบันการศึกษาต่อจากระดับมัธยมศึกษาแห่งแรกในจังหวัดที่ติดกับชายแดนพม่าแห่งนี้

สถาบันอีกแห่งหนึ่งของสหรัฐฯ ที่มีความสัมพันธ์อันยาวนานกับประเทศไทยและภาคเหนือคือหน่วยอาสาสมัครสันติภาพสหรัฐฯ (Peace Corps) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา อาสาสมัครหน่วยสันติภาพสหรัฐฯ ประมาณ 8,000 คนได้ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยในบทบาทต่างๆ ในปี พ.ศ. 2549 มีอาสาสมัคร 12 คนที่ทำงานในโครงการเกี่ยวกับการศึกษาในเขตชนบทภาคเหนือ

เมื่อเรามองสถาบันการศึกษาของไทยในปัจจุบัน เราจะเห็นความเกี่ยวพันของสหรัฐฯ ที่มีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาไทย ความร่วมมือระหว่างสหรัฐฯ และไทยในการสร้างโอกาสทางการศึกษาในภาคเหนือ เริ่มต้นที่การสอนหนังสือในบ้านของมิชชันนารี หลังจากนั้นก็มีการเปิดห้องเรียนให้การศึกษาสำหรับเด็กหญิง การก่อตั้งโรงเรียนแพทย์ และการก่อตั้งโครงการแลกเปลี่ยน ชาวอเมริกันยุคแรกๆ ที่อาศัยในภาคเหนือ ซึ่งมองเห็นความสำคัญของการก่อตั้งโรงเรียน ตลอดจนโครงการต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐฯ ในเวลาต่อมา ได้ส่งผลต่อการศึกษาของไทยสืบมาจนถึงทุกวันนี้

Collaboration in Medicine

Early Thai-American partnerships in medicine that created the first hospitals and the first nursing school in northern Thailand continue today as major teaching and research projects. A legacy of 140 years of Thai-American cooperation in medical education produced internationally

recognized facilities such as Chiang Mai University's medical school and Payap University's McCormick Faculty of Nursing. On the research side, U.S.-Thai collaboration has evolved to a focus on jointly combating worldwide health threats such as HIV/AIDS and emerging infectious diseases.

Beginning with the arrival of Dr. C.W. Vrooman in 1872, Americans introduced medical techniques such as surgery, first performed in Chiang Mai by Dr. Vrooman. American doctors also brought to the north medicines such as quinine, the concept of sanitation, the smallpox vaccine and devices such as the X-ray. By 1900, Americans had established hospitals in five provinces -- Chiang Mai, Lampang, Phrae, Nan and Chiang Rai -- with financial support and approval from northern princely families and local communities.

*American Mission Hospital on the west side of Ping River, now the Red Cross Health Station 3
โรงพยาบาลอเมริกันมิชชัน บนฝั่งแม่ปิงทิศตะวันตก ปัจจุบันเป็นที่ตั้งสถานีกาชาดที่ 3 เชียงใหม่ สภากาชาดไทย*

ความร่วมมือด้านการแพทย์

ความร่วมมือทางการแพทย์ระหว่างไทยและสหรัฐอเมริกา ในยุคแรก ซึ่งนำไปสู่การสร้างโรงพยาบาลและวิทยาลัยพยาบาลแห่งแรกขึ้นในภาคเหนือของไทย ยังคงดำเนินต่อมาจนถึงปัจจุบันในรูปแบบของโครงการสอนและงานวิจัย ความร่วมมือระหว่างไทยและสหรัฐอเมริกา ซึ่งสืบเนื่องมาเป็นเวลา 140 ปี ก่อให้เกิดสถาบันที่ได้รับการยอมรับจากต่างประเทศ เช่น คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ สำหรับด้านการวิจัยค้นคว้า ความร่วมมือระหว่างไทยและสหรัฐอเมริกา ได้พัฒนาไปสู่เรื่องความร่วมมือกันต่อสู้ภัยคุกคามด้านสุขภาพที่เป็นปัญหาสุขภาพของโลก เช่น เชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ และโรคติดต่อใหม่ๆ

ชาวอเมริกันเป็นผู้แนะนำเทคนิคทางการแพทย์ใหม่ๆ แก่ไทย เช่น การผ่าตัด ซึ่งทำเป็นครั้งแรกที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยนายแพทย์ ซี. ดับเบิลยู. วูแมน ซึ่งเดินทางมาถึงไทย ในปี พ.ศ. 2415 แพทย์ชาวอเมริกันเป็นผู้นำยารักษาโรคต่างๆ เข้ามาในไทย เช่น ยาควินิน และยังนำการสุขาภิบาล วัคซีนไข้ทรพิษ และอุปกรณ์การแพทย์ เช่น เครื่องฉายเอ็กซเรย์เข้ามาในไทยด้วย เมื่อถึงปี พ.ศ. 2443 ชาวอเมริกันได้ก่อตั้งโรงพยาบาลขึ้นใน 5 จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำปาง แพร่ น่าน และเชียงราย โดยได้รับการสนับสนุน

American medical missionaries established Chiang Rai's Overbrook Hospital in 1903; this administration building was built in 1908 with support from U.S. churches.

แพทย์มิชชันนารีอเมริกันก่อตั้งโรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค เชียงราย เมื่อปี พ.ศ. 2446 ตึกอำนวยการในภาพสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2451 โดยการสนับสนุนจากโบสถ์ต่างๆ ในสหรัฐฯ

ทางการเงินและความเห็นชอบจากเจ้านายฝ่ายเหนือ และชุมชนท้องถิ่น

โรงพยาบาลแห่งแรก

ในปี พ.ศ. 2431 นายแพทย์ วูแมนได้สร้างโรงพยาบาลแห่งแรกขึ้นในภาคเหนือของไทยคือ

The First Hospital

In 1888, Dr. Vrooman constructed the first medical establishment in northern Thailand, the American Mission Hospital. This building on the west bank of the Ping River, which today houses the Thai Red Cross, was built with \$10,000 from the Board of Foreign Missions of the Presbyterian Church in America.

In 1889, Dr. James W. McKean assumed leadership of the American Mission Hospital, expanding and improving the facility. In 1904 he established a lab for the production of vaccine; his pioneering smallpox vaccination program reached

people throughout the country. In 1908, Dr. Edwin C. Cort became the new director. He moved the hospital to the east side of the river in 1920, later renaming it “McCormick Hospital” in recognition of financial support from a far-away benefactor, Mrs. Cyrus McCormick of Chicago, Illinois. The prince of Chiang Mai, Chao Kaew Nawarat, and Princess Dararasmi also donated money.

McCormick Hospital is particularly proud that Prince Mahidol, widely known as the father of Thai medicine, practiced there in 1929 after completing medical training at Harvard University and MIT in the U.S., Prince Mahidol had shown interest in

*Dr. Edwin C. Cort and Mabel Gilson Cort
นายแพทย์เอ็ดวิน คอร์ต และนางมาเบล
กิลสัน คอร์ต*

McCormick Hospital

The American Mission Hospital in Chiang Mai began as a small medical facility in 1888, with the first permanent building erected in 1892. The hospital took the name McCormick in 1925 in tribute to the funding provided by American donor Mrs. Cyrus McCormick of Chicago, whose family founded the International Harvester Corporation.

HRH Prince Mahidol, father of HM King Bhumipol, worked at McCormick Hospital in 1929 after graduating from Harvard Medical School in the U.S. Unable to serve a residency in Bangkok because of his royal status and having become interested in McCormick's work with malaria, TB, and surgery during an earlier visit, the Prince chose to work and study in Chiang Mai with American missionary and hospital director Dr. Edwin C. Cort. Prince Mahidol's residency and contributions are commemorated in a small exhibit at McCormick, today a modern general hospital that sees nearly 60,000 patients annually.

โรงพยาบาลอเมริกันมิชชัน โรงพยาบาลแห่งนี้ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิง ซึ่งในปัจจุบันกลายเป็นที่ทำการของสถานีภาคที่ 3 เชียงใหม่ สภาภาคไทย การก่อสร้างโรงพยาบาลใช้เงินประมาณ 10,000 เหรียญสหรัฐฯ ที่ได้รับจาก Board of Foreign Missions ของคริสตจักรเพรสไบทีเรียนในสหรัฐฯ

ในปี พ.ศ. 2432 นายแพทย์ เจมส์ ดับบลิว. แมคเคน เข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลอเมริกันมิชชัน และได้ต่อเติมและปรับปรุงโรงพยาบาลให้ทันสมัยขึ้น ในปี พ.ศ. 2447 นายแพทย์แมคเคนได้สร้างห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์เพื่อใช้ผลิตวัคซีนขึ้น โครงการวัคซีนใช้ทรัพยากรที่เขาเป็นผู้ริเริ่มสามารถฉีดวัคซีนให้ประชาชนทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2451 เมื่อ

นายแพทย์เอ็ดวิน ซี. คอร์ท รับตำแหน่งผู้อำนวยการคนใหม่ของโรงพยาบาล เขาได้ย้ายโรงพยาบาลไปอยู่ที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง เมื่อปี พ.ศ. 2463 และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงพยาบาลแมคคอร์มิค” เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่นางไซริส แมคคอร์มิค แห่งเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ซึ่งได้มอบเงินช่วยเหลือในการก่อตั้งโรงพยาบาล แม้ตัวจะอยู่ห่างไกล เจ้าแก้วนารีรัฐเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่และพระราชชายา เจ้าดารารัศมีก็ทรงร่วมบริจาคเงินให้แก่โรงพยาบาลด้วย

โรงพยาบาลแมคคอร์มิคมีความภูมิใจเป็นพิเศษเมื่อสมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมขุนสงขลานครินทร์ (สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก) บิดาแห่งการแพทย์ไทย ได้เสด็จมาทรงงานอยู่ที่

McCormick Hospital, photographed around 1925
โรงพยาบาลแมคคอร์มิค เมื่อประมาณปี 2468

โรงพยาบาลแมคคอร์มิค

โรงพยาบาลอเมริกันมิชชันเชียงใหม่เริ่มให้บริการในฐานะหน่วยแพทย์ขนาดเล็ก ในปี พ.ศ. 2431 โดยมีอาคารถาวรอาคารแรกในปี พ.ศ. 2435 โรงพยาบาลใช้ชื่อแมคคอร์มิค ในปี พ.ศ. 2468 เพื่อเป็นการรำลึกถึงนางไซริส แมคคอร์มิค จากเมืองชิคาโกที่มอบเงินทุนในการก่อตั้ง ครอบครัวยองนางไซริส แมคคอร์มิค เป็นผู้ก่อตั้ง International Harvester Corporation

สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมขุนสงขลานครินทร์ พระบรมราชชนก เสด็จมาทรงงานที่โรงพยาบาลแมคคอร์มิคเมื่อปี พ.ศ. 2472 หลังจากทรงสำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในสหรัฐอเมริกา ด้วยพระองค์ไม่สามารถเป็นแพทย์ประจำบ้านในกรุงเทพฯ เนื่องจากฐานันดรศักดิ์ และเมื่อครั้งที่เสด็จเยือนโรงพยาบาลแมคคอร์มิคก่อนหน้านั้นทรงสนพระทัยงานของโรงพยาบาลแมคคอร์มิคที่ดำเนินการด้านโรคมมาลาเรีย วัณโรคและศัลยกรรม พระองค์จึงทรงตัดสินพระทัยมาทรงงานและศึกษาที่เชียงใหม่กับมิชชันนารีชาวอเมริกันและผู้อำนวยการโรงพยาบาล คือนายแพทย์ เอ็ดวิน ซี. คอร์ท ผลงานของพระบรมราชชนกมีแสดงในห้องนิทรรศการขนาดเล็กของโรงพยาบาล ปัจจุบันโรงพยาบาลแมคคอร์มิคเป็นโรงพยาบาลรักษาโรคทั่วไป โดยให้บริการประชาชนปีละเกือบ 60,000 คน

Prince Mahidol at the opening of the Chiang Mai dispensary on Jan. 14, 1925, a day after he presided at the opening ceremony of McCormick Hospital on Jan. 13.

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์เสด็จเปิดสุขาภิบาลและโอสถสถาน เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2468 (1925) หนึ่งวันหลังจากเสด็จเปิดโรงพยาบาลแมคคอร์มิคเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2468

working at the hospital as early as 1925 when he discussed the matter with Dr. Cort while presiding over a ceremony there.

Treatment For Lepers

Early American missionaries in northern Thailand such as Dr. McKean often filled many roles at once. In addition to his work at the American Mission Hospital, Dr. McKean founded Southeast Asia's first leprosy sanatorium in Chiang Mai. He was inspired to begin this effort when lepers, hearing rumors of modern medical treatment,

McKean Rehabilitation Center and Hospital

The Chiangmai Leper Asylum, founded by Dr. James McKean in 1908, was the first center in Thailand for leprosy sufferers.

Shunned by society, people afflicted with leprosy began coming as early as 1892 to the American Mission Hospital, where they received treatment from Dr. McKean. In 1906, Prince Intawarorot gave Dr. McKean 160 acres on an island in the Ping River that had been abandoned for many years as the home of a rogue elephant and, later, his evil spirit. In 1908, seven leprosy victims and two children moved to the deserted island, which was then accessible only by boat. By the time the leprosarium was officially opened on June 11, 1913, it held 100 resident patients.

The Leper Asylum developed as a unique commune, supported by the American Presbyterian Mission, the American Mission to Lepers, other foreign benefactors, and an annual stipend of 9,000 baht from the Thai government. During the 1920s, schools were built, patients began to carry out much of the work of the asylum, and a system of self-government was established. HM King Rama VII visited in 1927, later honoring Dr. McKean with the Order of the White Elephant and the Order of the Crown of Siam. By the time of Dr. McKean's retirement in 1931, the center had 143 buildings, including the Hays Memorial Clinic, a church, a recreation center, a school, a sewing factory, and a tool and furniture factory.

In 1948 the Chiang Mai Leper Asylum was renamed the McKean Leper Home. As cures for leprosy became available, the facility revamped and expanded its mission. Today the 100-year-old McKean Rehabilitation Center and Hospital works with Thai citizens facing a variety of diseases and disabilities, offering rehabilitation, prosthetics, occupational therapy and other services in the former leper colony.

สถาบันแมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพ และโรงพยาบาล

นิคมผู้ป่วยโรคเรื้อรังเชียงใหม่ ก่อตั้งโดยนายแพทย์ เจมส์ แมคเคน เมื่อปี พ.ศ. 2451 ถือเป็นศูนย์สำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรังแห่งแรกในประเทศไทย

ผู้ป่วยโรคเรื้อรังซึ่งเป็นที่รังเกียจของสังคมเริ่มเดินทางมาเข้ารับการรักษาพยาบาลจากนายแพทย์แมคเคนที่โรงพยาบาลอเมริกันมิชชั่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 เมื่อถึงปี พ.ศ. 2449 เจ้าอินทวโรศทรงบริจาคที่ดินขนาด 400 ไร่แก่นายแพทย์แมคเคน ที่ดินผืนนี้อยู่บนเกาะกลางแม่น้ำปิงและถูกทิ้งร้างมาหลายปี และเป็นที่พักขังช้างควายเชือกหนึ่ง และต่อมาเป็นที่สิงสถิตของวิญญาณร้ายของช้างเชือกนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2451 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง 7 คนและเด็ก 2 คนย้ายไปอยู่ที่เกาะนี้ ซึ่งในขณะนั้นเดินทางได้ทางน้ำวิธีเดียว เมื่อนิคมผู้ป่วยโรคเรื้อรังเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2456 ก็มีผู้ป่วยพักรักษาตัวอยู่ 100 คนแล้ว

นิคมผู้ป่วยโรคเรื้อรังได้พัฒนาเป็นชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะ โดยได้รับการสนับสนุนจากคริสตจักรเพรสไบทีเรียนสหรัฐฯ และ American Mission to Lepers รวมทั้งมีอุปการะคนต่างชาติและเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยปีละ 9,000 บาท ในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1920 (พ.ศ. 2463-2473) มีการสร้างโรงเรียน ผู้ป่วยเริ่มรับภาระงานของสถาบันมากขึ้นและมีการตั้งระบบปกครองตนเองขึ้นมา พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมสถาบันในปี พ.ศ. 2470 และภายหลังได้พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ช้างเผือกและเครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎไทยแก่นายแพทย์แมคเคน เมื่อนายแพทย์แมคเคนเกษียณอายุในปี พ.ศ. 2474 สถาบันมีอาคาร 143 หลัง ซึ่งรวมถึงคลินิก Hays Memorial โบสถ์ ศูนย์สันตนาการ โรงเรียน โรงงานเย็บผ้า โรงงานเครื่องมือ และเครื่องเรือน

ในปี พ.ศ. 2491 นิคมผู้ป่วยโรคเรื้อรังเชียงใหม่เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันสงเคราะห์ผู้ป่วยโรคเรื้อรังแมคเคน เมื่อมีวิธีการรักษาโรคเรื้อรังให้หายได้ สถาบันฯ ก็ทำการปรับปรุงและขยายขอบเขตภารกิจออกไป ปัจจุบันสถาบันแมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพและโรงพยาบาลที่มีอายุได้ 100 ปีแล้ว และทำงานร่วมกับคนไทยในการต่อสู้โรคร้ายและความพิการต่างๆ โดยให้บริการฟื้นฟูสภาพ บริการอวัยวะเทียม การรักษาผู้ป่วยด้วยการทำกิจกรรมทางสังคมหรือฝึกอาชีพ ฯลฯ ในอดีตนิคมโรคเรื้อรังแห่งนี้

Memorial to Dr. James McKean
อนุสรณ์นายแพทย์ เจมส์ แมคเคน

Church at McKean Rehabilitation Center and Hospital
โบสถ์ที่สถาบันแมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพและโรงพยาบาล

Dr. James W. McKean established both McCormick Hospital and the Chiang Mai Leper Asylum and produced smallpox vaccine for hospitals throughout the country.

นายแพทย์เจมส์ แมคแคน ก่อตั้งทั้งโรงพยาบาลแมคคอร์มิคและนิคมผู้ป่วยโรคเรื้อนเชียงใหม่ และผลิตวัคซีนฝีดาษให้โรงพยาบาลทั่วประเทศ

began to gather in front of the American Mission Hospital. Dr. McKean secured funding from the American Leprosy Mission and the Presbyterian Church USA; Chiang Mai Prince Intawarorot granted McKean 160 acres of land for the sanatorium in which the disabled could live together in one self-contained community. Lepers from all over the country flocked to the McKean Center, most of them walking or traveling at night in order to hide their disfigurement from the public.

As the center made headway in eliminating leprosy in Thailand, the facility expanded its mission to all forms of disabilities and now offers rehabilitation services to accident victims, as well as those with polio, paralysis, victims of stroke and the aging. Today the McKean Rehabilitation Center is recognized throughout the world, attracting staff, doctors and volunteers from the U.S. as well as other countries.

Medical Education

From the beginning of their involvement in northern Thailand, the American medical missionaries aspired to build medical schools. Dr. Cort's efforts in 1916 to open such a school in Chiang Mai with four Thai medical students in a building at Prince Royal's College became instead a nursing school, founded in 1923 by Dr. Cort with the financial help of Mrs. Cyrus McCormick. This institution was the first nursing school outside Bangkok and only the third in the nation.

Graduating its first class in 1926, McCormick Nursing School expanded rapidly and gained a reputation as one of the most prestigious nursing schools in the region. The support of Chiang Mai's princely family again helped, as the granddaughter of Prince Chao Kaew Nawarat, Princess Wongchan Na Chiangmai, attended the school and later used her skills to care for Princess Dararasami, consort of King Chulalongkorn, and her aging grandfather.

Today, most U.S. medical involvement in northern Thailand is research related, including the work of the Research Institute for Health Sciences (RIHES) at Chiang Mai University and the U.S. government's Centers for Disease Control (CDC) and Armed Forces Research Institute for Medical Sciences (AFRIMS).

โรงพยาบาล ในปี พ.ศ. 2472 หลังทรงสำเร็จการศึกษา
วิชาแพทย์ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และสถาบัน
เอ็มไอที พระองค์ทรงแสดงความสนพระทัยที่จะ
ทรงงานในโรงพยาบาลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2468 (1925)
เมื่อพระองค์ทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีที่
โรงพยาบาล และได้ทรงแจ้งให้นายแพทย์คอร์ท
ทราบถึงความสนพระทัยของพระองค์

การรักษาผู้ป่วยโรคเรื้อน

มิชชันนารีอเมริกันรุ่นแรกที่เดินทางมาจากภาคเหนือ
ของไทย อาทิ นายแพทย์แมคเคนมักมีบทบาท
หลายอย่างในเวลาเดียวกัน นอกจากทำงานที่
โรงพยาบาลอเมริกันมิชชันแล้ว นายแพทย์แมคเคน
ยังก่อตั้งนิคมและสถานพยาบาลผู้ป่วยโรคเรื้อนขึ้น
ที่เชียงใหม่หลังจากที่ผู้ป่วยโรคเรื้อนซึ่งได้ยินข่าวลือ
เกี่ยวกับวิธีการรักษาโรคแบบสมัยใหม่พากันมา
ชุมนุมกันหน้าโรงพยาบาลอเมริกันมิชชัน นายแพทย์
แมคเคนขอทุนก่อสร้างนิคมและสถานพยาบาลจาก
American Leprosy Mission และคริสตจักรเพรส
ไบทีเรียน นอกจากนี้ เจ้าอินทวโรธยังทรงบริจาคที่ดิน
ขนาด 400 ไร่ เพื่อใช้ปลูกสร้างสถานที่สำหรับผู้ป่วย
โรคเรื้อนจะได้อาศัยอยู่ร่วมกัน หลังจากนั้นผู้ป่วย
โรคเรื้อนจากทั่วประเทศได้พากันเดินทางมาที่ศูนย์
แมคเคน โดยส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยเท้า และจะ
เดินทางเฉพาะเวลากลางคืนเพื่อที่คนจะได้ไม่เห็น
ความพิกลพิการของพวกเขา

เมื่อศูนย์ผู้ป่วยโรคเรื้อนแห่งนี้ประสบความสำเร็จ
คืบหน้าในการกำจัดโรคเรื้อนออกไปจากประเทศไทย
ศูนย์ฯ ก็ได้ขยายงานออกไปครอบคลุมการรักษาผู้

พิการอื่นๆ ด้วย ในปัจจุบัน ศูนย์ฯ ให้การบำบัดฟื้นฟู
ผู้ประสบอุบัติเหตุ ผู้ป่วยโรคโปลิโอ อัมพาต ผู้ป่วยโรค
เส้นเลือดในสมองแตก และผู้สูงอายุ ปัจจุบันสถาบัน
แมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพและโรงพยาบาลได้รับ
การยอมรับจากทั่วโลก และมีเจ้าหน้าที่ แพทย์ และ
อาสาสมัครจากสหรัฐอเมริกา และประเทศอื่นๆ สนใจ
มาทำงานที่นี่

การศึกษาวิชาแพทย์

จากจุดเริ่มต้นของการเข้ามามีบทบาทใน
ภาคเหนือ มิชชันนารีอเมริกันที่เป็นแพทย์ก็ตั้ง
ความหวังที่จะสร้างโรงเรียนแพทย์ขึ้น ความพยายาม
ของนายแพทย์คอร์ท ในปี พ.ศ. 2459 ที่จะเปิด
โรงเรียนแพทย์ขึ้นที่อาคารหลังหนึ่งในโรงเรียนบรินส์

Dr. Edwin C. Cort providing medical services in the field
นายแพทย์เอ็ดวิน ซี คอร์ทและทีมโรงพยาบาลแมคคอร์มิค ออกตรวจรักษาคนไข้ในชนบท

Agnes Louise Barland, co-founder of McCormick Nursing School and Head Nurse of McCormick Hospital

แอกเนส หลุยส์ บาร์แลนด์ ผู้ร่วมก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลแมคคอร์มิค และหัวหน้าการพยาบาลโรงพยาบาลแมคคอร์มิค

The Research Institute for Health Sciences is the outgrowth of a project that began forty years ago when St. Louis University and the National Institutes of Health funded the Malnutrition and Anemia Center (MALAN) in Chiang Mai, focused on child health research. Chiang Mai University's Faculty of Medicine, founded with U.S.

government support, worked closely with MALAN in these developmental years. In 1978, the center, renamed RIHES, became a free-standing research institute partnered with the university.

Since 1992, the Johns Hopkins University HIV/AIDS Research Program funded by the National Institutes of Health and U.S. Public Health Service has conducted research in Chiang Mai on safe and effective treatments and prevention strategies against HIV/AIDS. RIHES currently researches methamphetamine users and their peer drug and sexual networks to determine the feasibility of community-based Voluntary Counseling and Testing in rural Chiang Mai Province. Additionally, RIHES trains Thai researchers in epidemiology, data and laboratory management, virology, behavioral science, research ethics, and clinical trials.

The U.S. Centers for Disease Control opened a field station at Chiang Rai in 1991 for research on HIV/AIDS, which was spreading rapidly in the region. As a successful national campaign raised awareness and slowed the spread of HIV/AIDS, the CDC research broadened its focus to include diseases such as of chlamydia, gonorrhea, herpes and tuberculosis. After 16 years of productive collaboration, CDC planned to conclude these activities by the end of 2007.

รอยแยลส์วิทยาลัย ซึ่งมีนักศึกษาแพทย์อยู่สี่คน ได้เปลี่ยนเป็นการก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลขึ้นแทน ในปี พ.ศ. 2466 นายแพทย์คอร์ทได้ก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลขึ้นโดยได้รับเงินสนับสนุนจากนางไซริส แมคคอร์มิค สถาบันแห่งนี้เป็นโรงเรียนพยาบาลแห่งแรกที่ตั้งอยู่นอกกรุงเทพฯ และเป็นโรงเรียนพยาบาลแห่งที่สามของประเทศ

โรงเรียนพยาบาลของโรงพยาบาลแมคคอร์มิคผลิตบัณฑิตรุ่นแรกออกมาในปี พ.ศ. 2469 สถาบันแห่งนี้ได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและได้ชื่อว่าเป็นโรงเรียนพยาบาลที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาคและได้รับการสนับสนุนจากเจ้านายฝ่ายเหนือ หลานสาวของเจ้าแก้ววรวงศ์ คือเจ้าวงศ์จันทร์ ณ เชียงใหม่ ได้รับการศึกษาที่นี่ และต่อมาใช้ความรู้ที่เรียนมาในการถวายการดูแลพระราชาชายาเจ้าดารารัศมี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและเจ้าปู่ในยามป่วยและชราภาพ

ในปัจจุบัน บทบาททางการแพทย์ของสหรัฐฯ ในภาคเหนือของไทยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการวิจัย ค้นคว้า รวมทั้งงานวิจัยที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐฯ (Centers for Disease Control - CDC) และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหารบก (Armed Forces Research Institute for Medical Sciences - AFRIMS)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นการขยายผลจากโครงการซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อ 40 ปีที่แล้ว เมื่อมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์และสถาบันสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐฯ (National Institutes of Health)

ได้มอบทุนในการก่อตั้งศูนย์วิจัยโลหิตวิทยาและทุโภชนาการ (Malnutrition and Anemia Center - MALAN) ขึ้นที่เชียงใหม่ โดยเน้นการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพเด็ก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐฯ ทำงานใกล้ชิดกับศูนย์วิจัยโลหิตวิทยาและทุโภชนาการตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ในปี พ.ศ. 2521 ศูนย์วิจัยโลหิตวิทยาและทุโภชนาการ ซึ่งเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้กลายเป็นสถาบันวิจัยอิสระ แต่ทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา โครงการวิจัยเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ของมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากสถาบันสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐฯ และสำนักงานสาธารณสุขสหรัฐฯ ได้ทำการวิจัยที่เชียงใหม่เกี่ยวกับวิธีการรักษาผู้ติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ และวิธีการป้องกันโรค ในขณะที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพกำลังค้นคว้าเกี่ยวกับผู้ติดยาบ้า และเครือข่ายผู้ติดยาและมีเพศสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อพิจารณา

Dr. E.C. Cort and Miss Barland, founders of McCormick Nursing School, with Chao Wongchan Na Chiangmai (center in the third row from the bottom), Mrs. Cort and other nurses.

นายแพทย์คอร์ท และมิสบาร์แลนด์ ผู้ร่วมก่อตั้งโรงเรียนพยาบาลแมคคอร์มิค กับเจ้าวงศ์จันทร์ ณ เชียงใหม่ (ยืนกลางแถวที่สามจากล่าง) มิสซิสคอร์ท และบุคลากรพยาบาล

Representatives of the Johns Hopkins University Bloomberg School of Public Health talk with HRH Princess Sirindhorn at a Consulate reception in Jan. 2003. The Princess joined the Hopkins group earlier that day in visiting collaborative research projects underway with the Research Institute for Health Sciences (RIHES) of Chiang Mai University

ผู้แทนคณะสาธารณสุขศาสตร์บริกมเบอร์ก มหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ รับเสด็จสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ณ สถานกงสุลใหญ่สหรัฐฯ เชียงใหม่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2546 ภายหลังเสด็จพร้อมคณะผู้แทนมหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ไปเยี่ยมชมโครงการวิจัยร่วมกัน ที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Beginning 140 years ago, U.S. medical pioneers laid the groundwork for the first clinics, hospitals and nursing education in northern Thailand. The Thai-U.S. partnerships established

then continue today, building on a valuable legacy in a wide variety of teaching and research projects to focus on jointly combating worldwide health threats.

The U.S. Centers for Disease Control (CDC) helped fund the Sexually Transmitted Diseases (STD) Clinic in Chiang Rai, shown here at the Jan. 24, 1994 opening with Provincial Chief Medical Officer Supachai Saisorn, Gov. Kamron Booncherd, Amb. David Lambertson (1991-95), HIV/AIDS Collaboration Director Dr. Timothy Mastro and Chiang Rai Hospital Director Dr. Renu Srimit. The HIV/AIDS Collaboration later became the Thailand MOPH-U.S. CDC Collaboration (TUC)

พิธีเปิดคลินิกกามโรค จังหวัดเชียงราย ซึ่งศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐฯ สนับสนุนทางการเงิน เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2537 (จากซ้าย) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด น.พ. ศุภชัย สายคร ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย นายคำรณ บุญเขต เอกอัครราชทูต เดวิท เอฟ แลมเบิร์ตสัน (2534-38) ผู้อำนวยการศูนย์ความร่วมมือการวิจัยโรคเอดส์ น.พ. ทิมไมธ ดี แมสโทร และ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัดเชียงราย พ.ญ. เรณู ศรีสมิต ปัจจุบันคือศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐฯ ด้านสาธารณสุข

ความเป็นไปได้ในการก่อตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและตรวจหาเชื้อขึ้นในชุมชนในเขตชนบทของเชียงใหม่ นอกจากนี้ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพยังช่วยฝึกอบรมนักวิจัยชาวไทยในสาขาระบาดวิทยา การบริหารจัดการข้อมูลและห้องปฏิบัติการ ไวรัสวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ จริยธรรมในการวิจัย และการทดลองทางคลินิก

ศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐฯ เปิดสำนักงานภาคสนามที่จังหวัดเชียงรายในปี พ.ศ. 2534 โดยมุ่งเน้นที่การวิจัยเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ ซึ่งกำลังแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในภาคเหนือ ในขณะที่การรณรงค์ทั่วประเทศประสบความสำเร็จในการเพิ่มจิตสำนึกของประชาชนและชะลอการแพร่ระบาดของ

โรค ศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐฯ ก็ได้ขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุมโรคอื่นๆ ด้วยเช่น โรคหนองในเรื้อม และวัณโรค หลังจากที่มีความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเวลา 16 ปี ศูนย์ควบคุมโรคของสหรัฐฯ มีแผนจะปิดกิจกรรมต่างๆ ภายในปี 2550

นับเป็นเวลา 140 ปีแล้ว ที่ผู้บุกเบิกทางการแพทย์ชาวอเมริกันได้ปูพื้นฐานสำหรับการก่อตั้งคลินิกโรงพยาบาล และโรงเรียนพยาบาลแห่งแรกในภาคเหนือของไทย ความร่วมมือทางการแพทย์ระหว่างไทยและสหรัฐฯ ตกทอดต่อมาจนถึงปัจจุบันในรูปแบบของโครงการให้การศึกษาและโครงการวิจัยค้นคว้า โดยมีเป้าหมายเพื่อร่วมมือกันต่อสู้กับภัยคุกคามทางสุขภาพที่มีอยู่ในโลก

Partnerships in Sustainable Development

In partnership with the Royal Thai Government and the United Nations, the U.S. has been instrumental in Thailand's successful efforts to eliminate opium and develop sustainable agriculture in the northern region. The U.S. Department of Agriculture, the Department of

State, U.S. Agency for International Development (USAID) and the Drug Enforcement Administration (DEA) have all been part of this effort.

In addition to U.S. government programs, U.S. academics, researchers, missionaries and business people contributed to rural development initiatives that led to Thailand being recognized as a world model in the area of crop substitution and drug reduction. U.S. foundations such as Ford and Rockefeller supported training and research in agricultural areas, initiating programs which continue to this day; the Ford Foundation's work in agriculture and social sciences include the Multiple Cropping Project and the Regional Center for Social Science and Sustainable Development at Chiang Mai University.

The Thai government outlawed the production of opium in 1959, a first step in the effort to eliminate the infamous narcotics trade of the Golden Triangle by introducing new crops and agricultural techniques to hill tribes and other northern farmers. HM King Bhumibol Adulyadej expressed his concern in 1969 about the well-

The U.S. Dept. of Agriculture's Agricultural Research Service (ARS) collaborated with the Thai government from 1973-1986 on alternative crops to opium poppies. This Oct. 1977 photo shows Maejo College President Vipata Wangsai, ARS head Dr. Donald W. Fisher and HSH Prince Bhisatej Rajani, Chairman of the Royal Project Foundation
งานวิจัยเกษตร กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ร่วมมือกับรัฐบาลไทยระหว่างปี พ.ศ. 2516-2529 ในการปลูกพืชทดแทนฝิ่น ภาพเมื่อเดือนตุลาคม 2520 (จากซ้าย) อาจารย์ วิภาต บุญศรี วั่งซ้าย อธิการสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ดร. โด널ด์ ดับบลิว. ฟิชเชอร์ หัวหน้าฝ่ายงานวิจัยเกษตร กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี องค์ประธานมูลนิธิโครงการหลวง

ความร่วมมือ ในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

รัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้ความร่วมมือกับรัฐบาลไทยและสหประชาชาติมีบทบาทสำคัญในความพยายามของประเทศไทยในการเลิกปลูกฝิ่นและพัฒนาแนวทางการเกษตรแบบยั่งยืนขึ้นในภาคเหนือ ซึ่งความพยายามดังกล่าวได้ประสบผลสำเร็จอย่างดี กระทรวงเกษตรและกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (U.S. Agency for International Development – USAID) และสำนักงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐฯ (Drug Enforcement Agency – DEA) ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามดังกล่าว

นอกจากโครงการของรัฐบาลสหรัฐฯ แล้ว นักวิชาการ นักวิจัย มิซซันนารี และนักธุรกิจของสหรัฐฯ ก็มีส่วนช่วยในโครงการพัฒนาชนบทของไทย ซึ่งทำให้ไทยได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างระดับโลก ในการปลูกพืชทดแทนและการลดการใช้ยาเสพติด มูลนิธิของสหรัฐฯ เช่น มูลนิธิฟอร์ดและมูลนิธิรอกกีเฟลเลอร์ ได้ให้การสนับสนุนการอบรมและการค้นคว้าทางการเกษตร และก่อให้เกิดโครงการต่างๆ ที่ดำเนินงานมาจนถึงทุกวันนี้ ผลงานด้านการเกษตรและสังคมศาสตร์ของมูลนิธิฟอร์ดมี อาทิ โครงการปลูกพืชหมุนเวียน และศูนย์ภูมิภาคด้านสังคมศาสตร์และการพัฒนาแบบยั่งยืนของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Amb. Ralph Boyce visited the Royal Project Development Center in Nong Hoi, Chiang Mai province, with Director Pornthip Polperm on Feb. 8, 2007. เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ, ราล์ฟ บอยซ์ เยี่ยมชมศูนย์พัฒนาโครงการหลวง หนองหอย และคุณพรทิพย์ ผลเพิ่ม ผู้อำนวยการ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2550

ในปี พ.ศ. 2502 รัฐบาลไทยประกาศให้การผลิตฝิ่นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย นับเป็นความพยายามก้าวแรกในการกำจัดการค้ายาเสพติด อันเลื่องชื่อในบริเวณสามเหลี่ยมทองคำด้วยการนำพืชชนิดใหม่และเทคนิคทางการเกษตรแบบใหม่มาแนะนำแก่ชาวเขาและเกษตรกรทางภาคเหนือ ในปี พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงแสดงความหวังไว้ในความเป็นอยู่ของชาวเขาใน

being of hilltribes in northern Thailand and their use of opium as a threat to Thailand's standard of living and security. His Majesty subsequently directed efforts to finding suitable replacement crops for opium, and in 1972 the UN partnered with the King's initial alternative development project.

The following year, 1973, marked the beginning of major U.S. counter-narcotics programs, ranging from crop substitution to law enforcement.

The U.S. Department of Agriculture (USDA) began funding agricultural research on potential poppy replacement crops while, in the same year, DEA opened its Chiang Mai office and the Embassy's Narcotics Affairs Section (NAS) launched efforts in interdiction, law enforcement, crop substitution, opium eradication and demand reduction.

Many USDA funded projects were carried out at the Ang Khang Research and Development Station, established in 1974 by the Royal Highland Agriculture Development Project, and now part of the Royal Project Foundation. In coordination with Kasetsart University and Chiang Mai University,

Consul Mack Tanner at the Highland Research and Training Center, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University in the mid-1970s
กงสุลแมคทอร์เนอร์ ที่ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมที่สูง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลางทศวรรษ 1970

USDA sought marketable crops capable of growing in the highlands. Peaches and other deciduous fruits were the first successful products.

In 1976, USDA began funding an agricultural extension program in northern Thailand that developed and cultivated a range of crops at five sites. USDA's Agricultural Research Service financed and coordinated the cultivation of mushrooms, potatoes, chrysanthemum tea, carnations, coffee, herbs and spices and macadamia nuts as well as the raising of sheep. Many of the fruits, flowers and vegetables first introduced to the north through these programs are now marketed under the Doi Kham brand of

ภาคเหนือ พระองค์ทรงหวังว่าการที่ชาวเขาติดฝิ่นจะทำให้เป็นภัยคุกคามต่อมาตรฐานความเป็นอยู่และความมั่นคงของประเทศไทย ต่อมาพระองค์ทรงเป็นผู้นำในการหาพืชมาปลูกทดแทนฝิ่น และในปี พ.ศ. 2515 สหประชาชาติก็ได้ร่วมโครงการปลูกพืชทดแทนซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงริเริ่มไว้

ในปีต่อมาคือ พ.ศ. 2516 นับเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการปราบปรามยาเสพติดที่สำคัญๆ ของสหรัฐฯ นับตั้งแต่การปลูกพืชทดแทนไปจนถึงการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ เริ่มให้เงินสนับสนุนการวิจัยทางการเกษตรเพื่อหาพืชที่สามารถนำมาปลูกแทนฝิ่น ในปีเดียวกันนั้นเอง สำนักงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐฯ (Drug Enforcement Administration - DEA) ก็เปิดสำนักงานขึ้นที่เชียงใหม่ และสำนักงานงบประมาณความช่วยเหลือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (Narcotics Affairs Section - NAS) ของสถานทูตสหรัฐฯ ก็ได้เริ่มโครงการเกี่ยวกับการสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด การปลูกพืชทดแทน การกำจัดฝิ่น และการลดอุปสงค์ยาเสพติด

โครงการหลายโครงการของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ อยู่ภายใต้การดำเนินงานของสถานีวิทยุและพัฒนาคอยอย่างขาง ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2517 โดยโครงการพัฒนาเกษตรที่สูง ซึ่งในขณะนี้เป็นส่วนหนึ่งของมูลนิธิโครงการหลวง กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ประสานงานกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการหาพืชที่ตลาดต้องการ และสามารถปลูกบนภูเขาได้หนึ่งในผลิตผลรุ่นแรกๆ ที่ประสบความสำเร็จได้แก่ ลูกท้อและผลไม้ประเภทที่ออกผลตามฤดูกาล

ในปี พ.ศ. 2519 กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ เริ่มให้เงินสนับสนุนโครงการส่งเสริมด้านการเกษตรในภาคเหนือของไทย ซึ่งช่วยพัฒนาพันธุ์พืชและนำมาเพาะปลูกในแปลงวิจัยของสถานีทดลอง 5 โครงการ สำนักงานวิจัยทางการเกษตรของกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ให้เงินสนับสนุนและร่วมมือในการเพาะเห็ดมันฝรั่ง เก๊กฮวย ชา คาร์เนชั่น กาแฟ สมุนไพร เครื่องเทศ ถั่ว แมคคาเดเมีย และการเลี้ยงแกะ มีการนำผลไม้ ดอกไม้ และผักที่ปลูกภายใต้โครงการนี้เข้าสู่ตลาดภาคเหนือก่อน ปัจจุบันจำหน่ายทั่วประเทศ ภายใต้ชื่อคอยค่าของมูลนิธิโครงการหลวง

ระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2529 กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ ใช้งบประมาณกว่า 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน

The Thai and U.S. governments cooperated to broadcast radio programs in tribal languages starting in 1968. U.S. assistance included a powerful 100 kilowatt transmitter and five Jeeps.

ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและสหรัฐฯ ในการกระจายเสียงรายการวิทยุภาษาชนเผ่าตั้งแต่ พ.ศ. 2511 รัฐบาลสหรัฐฯ มอบเครื่องส่งกำลัง 100 กิโลวัตต์ และรถจี๊ป 5 คัน

the Royal Project Foundation and sold throughout the country.

From 1973-1986, USDA spent over \$6 million on alternative development programs; during that same period and continuing into today, other U.S. government agencies provided over \$86 million to bolster Thailand's efforts to combat drug production, trafficking and usage and to build law enforcement capacity. In addition, USAID-funded projects such as the \$10 million Mae Chaem Watershed Development Project from 1980-1989 reduced opium poppy cultivation,

issued land use certificates to local residents, and improved the infrastructure, environment, land, agricultural production and social services in the district. Another USAID project, the \$1.6 million Hill Areas Education Project, from 1980-1986 helped develop a non-formal primary education system for both children and adults that met the needs of highland peoples.

Thai statistics show that annual opium cultivation dropped from nearly 8,800 hectares of cultivated fields in 1985 to a relatively insignificant 110 hectares in 2005. The Thai 3rd Army and the Office of Narcotics Control Board, supported in part by the U.S. Embassy's Narcotics Affairs Section, continue annual eradication campaigns aimed at the few remaining highland growths. NAS also maintains close cooperation with the Royal Project Foundation and the Mae Fah Luang Foundation, continues to support the training of anti-narcotics police agencies and, along with the U.S. National Institutes of Health, funds research on drug addiction and rehabilitation in Chiang Mai

With continuous and broad U.S. support, Thailand has provided an international model of substituting alternative crops for opium production while also improving the lives of rural people, promoting demand reduction programs, and improving law capacity. Both the U.S. and the UN removed Thailand from their lists of 'major'

The U.S. Drug Enforcement Administration and Thai Border Patrol Police in Mae Hong Son Province seized over a million methamphetamine tablets being transshipped in Aug. 2003 through Thailand to user markets within Southeast Asia.

สำนักงานปราบปรามยาเสพติดสหรัฐฯ และตำรวจตระเวนชายแดนไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปฏิบัติการจับกุมยาบ้ามากกว่าล้านเม็ดที่อยู่ในระหว่างการขนย้ายผ่านประเทศไทยไปยังผู้เสพในตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2546

โครงการพัฒนาพืชทดแทน และในช่วงเวลาเดียวกันนี้ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน หน่วยงานราชการของสหรัฐฯ อื่นๆ ได้มอบเงินกว่า 86 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อสนับสนุนการปราบปรามการผลิตยาเสพติด การขนย้าย และการใช้ยาเสพติดของไทย และสร้างเสริมขีดความสามารถในการบังคับใช้กฎหมาย นอกจากนี้ โครงการที่ได้รับงบประมาณจาก องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ (U.S. Agency for International Development – USAID) เช่น โครงการพัฒนาหมู่บ้านแม่แจ่มมูลค่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2523 - 2532 ก็สามารถลดการปลูกฝิ่น ออกเอกสารสิทธิในการใช้ที่ดินแก่ชาวบ้าน และพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค สิ่งแวดล้อม ที่ดิน ผลผลิตทางการเกษตร และบริการทางสังคมในอำเภอแม่แจ่ม อีกโครงการหนึ่งขององค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐฯ (U.S. Agency for International Development – USAID) คือโครงการการศึกษาสำหรับชาวเขามูลค่า 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2523 - 2529 ซึ่งช่วยพัฒนาระบบการศึกษานอกโรงเรียนระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ซึ่งสนองตอบความต้องการของชาวเขาได้ดี

สถิติของประเทศไทยชี้ว่าพื้นที่การปลูกฝิ่นในแต่ละปีลดลงจากเกือบ 55,000 ไร่ ในปี พ.ศ. 2528 เหลือเพียง 687.5 ไร่ ในปี พ.ศ. 2548 กองทัพภาคที่ 3 และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากสำนักงานงบประมาณความช่วยเหลือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (Narcotics Affairs Section – NAS) ที่สถานทูต

Amb. Richard Hecklinger (1999-2001) and Royal Thai Army Region 3 Commander Lt. Gen. Watanachai Chaimuanwong at an opium eradication ceremony in Dec. 1999
เอกอัครราชทูต ริชาร์ด เฮคคิงเจอร์ (2542-2544) และแม่ทัพภาคที่ 3 พลโทวัฒน์ชัย ฉายเหมือนวงศ์ ในพิธีเปิดการตัดทำลายต้นฝิ่น ธันวาคม 2542

สหรัฐฯ ยังดำเนินโครงการรณรงค์ประจำปีเพื่อกำจัดฝิ่นต่อไป โดยมีเป้าหมายเพื่อกำจัดการปลูกฝิ่นบนภูเขาที่ยังหลงเหลืออยู่อีกบางแห่ง สำนักงานงบประมาณความช่วยเหลือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (Narcotics Affairs Section – NAS) ยังร่วมมือใกล้ชิดกับมูลนิธิโครงการหลวงและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง และให้การสนับสนุนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปราบปรามยาเสพติด และให้ทุนร่วมกับสถาบันสุขภาพแห่งชาติของสหรัฐฯ (U.S. National Institute of Health) เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าเกี่ยวกับการติดยาเสพติดและการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาที่จังหวัดเชียงใหม่

ด้วยการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง

narcotics producing countries in 2004. The Royal Project Foundation, assisted for over thirty years by the U.S. and other nations, attracts researchers and government officials from all over the world interested in copying successful crop substitution and alternative development programs. Today, U.S.

governmental and non-governmental partnerships with Thai agencies in northern Thailand continue to promote further improvements in the important agricultural, law enforcement, environmental and sustainable development sectors.

Embassy Agricultural Counselor Gary Meyer and Rimping Supermarket President Phairoj Phatsorpinyosakul at the opening of a 2006 promotion of American products in Chiang Mai

ที่ปรึกษาเอกอัครราชทูตฝ่ายกิจการเกษตร แกรี ไมเยอร์ และ คุณไพโรจน์ ภัสสรพิชญ์โสกุล กรรมการผู้จัดการริมปีงซูเปอร์-มาร์เก็ตในพิธีเปิดเทศกาลส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์อเมริกัน ในปี พ.ศ. 2549 ที่เชียงใหม่

U.S. Businesses: Fish to Chips

Dennis and Craig Black, a father-son duo from Oregon, introduced a new industry to northern Thailand when they started the Thai-A-Fly company in 1987. Thai-A-Fly became the first American company ever registered in northern Thailand under the U.S.-Thai Treaty of Amity and Economic Relations. Beginning with a single worker 20 years ago, the company now has two hundred employees tying fishing flies that are designed by famous American fishermen. The company's pioneering success has prompted the establishment of five fish fly tying plants in Chiang Mai, making the city a hub supplying fishermen around the world.

The largest U.S. company doing business in northern Thailand is PepsiCo, which opened a potato chip factory in Lamphun in 1995. Working with the Royal Project Foundation and the Ministry of Agriculture and Cooperatives, PepsiCo researched

potato breeds suitable for chip production and trained Thai farmers to grow potatoes as their additional cash crop for the industry. Now with a 2.5 billion baht investment, the company buys over 30,000 tons of potatoes annually from northern farmers to produce chips that are sold throughout Thailand.

Other U.S. businesses that have invested in the northern region produce everything from brushes used in painting and cosmetics (F.M. Brush), to flexible circuit products (Innovex), corn seed (Pioneer Hi-Bred and Monsanto), enamel jewelry (Fish Enterprises), marigold powder (Siagra), and electronic components (Endwave Corporation).

Amb. John Gunther Dean (1981-85) and Royal Project Foundation chairman HSH Prince Bhisatej Rajani visit a rural hydroelectric project supported by USAID. Thai officials include Deputy Prime Minister Boontheng Thongsawat, Science and Technology Minister Damrong Latthapipatthana, and Science and Technology Permanent Secretary Dr. Sa-nga Sapphasri.

เอกอัครราชทูต จอห์น กันธอร์ ดีน (2524-2528) และองค์ประธานมูลนิธิโครงการหลวง หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี เยี่ยมโครงการไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่ง USAID ให้ความสนับสนุนเจ้าหน้าที่ไทยประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีบุญเท่งทองสวัสดิ์ รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดำรง สัตหิทธิพัฒน์ และปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดร. สง่า สรรพศรี

ธุรกิจอเมริกัน: จากปลาสุมันฝรั่งทอด

เดนิสและเครค แบลคด์ พ่อและลูกชายจากโอเรกอน แนะนำอุตสาหกรรมใหม่แก่ภาคเหนือประเทศไทย เมื่อทั้งสองเริ่มกิจการของบริษัทไทย เอ ฟลาย ในปี 2530 ไทย เอ ฟลาย เป็นบริษัทอเมริกันแรกในภาคเหนือที่จดทะเบียนบริษัทภายใต้สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสหรัฐอเมริกากับราชอาณาจักรไทย กิจการนี้เริ่มต้นด้วยคนงานหนึ่งคนเมื่อ 20 ปีก่อน ปัจจุบันมีคนงานจำนวน 200 คน ที่ผลิตเหยื่อตกปลาที่ออกแบบโดยนักตกปลาอเมริกันที่มีชื่อเสียง ความสำเร็จของบริษัทผู้บุกเบิกนำมาสู่บริษัทผลิตเหยื่อตกปลาในจังหวัดเชียงใหม่อีก 5 บริษัท ทำให้เชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางของการผลิตเหยื่อตกปลาตอบสนองความต้องการของนักตกปลาทั่วโลก

บริษัทอเมริกันที่ลงทุนมากที่สุดในภาคเหนือคือเป็บซีโค ซึ่งเปิดดำเนินการโรงงานมันฝรั่งทอดที่ลำพูนในปี 2538 เป็บซีโคทำงานร่วมกับโครงการหลวงและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อวิจัยหาพันธุ์มันฝรั่งที่เหมาะสมกับการผลิตมันฝรั่งและฝึกอบรมให้เกษตรกรไทยเพาะปลูกมันฝรั่งสำหรับอุตสาหกรรมเป็นรายได้เสริม ปัจจุบันด้วยเงินทุนจำนวน 2.5 พันล้านบาท บริษัทรับซื้อมันฝรั่งปีละ 30,000 ตัน จากเกษตรกรภาคเหนือเพื่อผลิตมันฝรั่งทอดและขายทั่วประเทศไทย

ธุรกิจอเมริกันอื่นๆ ที่ลงทุนในภาคเหนือ ผลิตสินค้าหลากหลายชนิด นับแต่แปรงระบายสีและแปรงเครื่องสำอาง (เอฟ เอ็ม บริษัท) ไปจนถึงแผงวงจรชนิดอ่อนสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (อินโนเวทซ์) เมล็ดพันธุ์ข้าวโพด (ไพโอเนียร์ ไฮเบรด และมอนซานโต้) เครื่องประดับลงยา (พีช เอ็นเตอร์ไพรซ์) และผงดอกดาวเรือง (ไซอะกร้า) เป็นต้น

ของสหรัฐฯ ประเทศไทยได้กลายเป็นตัวอย่างสำหรับนานาชาติในเรื่องการปลูกพืชทดแทนฝิ่นรวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวชนบทในเวลาเดียวกัน และยังเป็นตัวอย่างในเรื่องการส่งเสริมโครงการลดอุปสงค์ยาเสพติด และการเพิ่มขีดความสามารถด้านการบังคับใช้กฎหมาย สหรัฐฯ และสหประชาชาติได้ตัดชื่อประเทศไทยออกจากบัญชีรายชื่อ “ประเทศหลัก” ที่ผลิตยาเสพติดในปี พ.ศ. 2547 มูลนิธิโครงการหลวง ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐฯ และประเทศอื่นๆ มากกว่า 30 ปี ได้ดึงดูดนักวิจัยและข้าราชการจากประเทศทั่วโลกที่สนใจนำโครงการพืชทดแทนและโครงการพัฒนาอาชีพทดแทนที่ประสบความสำเร็จของไทยไปใช้เป็นตัวอย่าง ปัจจุบันรัฐบาลและหน่วยงานเอกชนของสหรัฐฯ กับหน่วยงานในภาคเหนือของไทยยังดำเนินโครงการความร่วมมือในภาคเหนือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการเกษตร การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

U.S. Diplomatic Presence

The United States established a diplomatic presence in northern Thailand in 1950, opening a Consulate in Chiang Mai on December 10 in the historic compound of the former Prince of Chiang Mai. Robert Anderson became the first of 25 U.S. diplomats who have headed the Consulate between 1950 and 2007.

When the U.S. opened its Consulate in Chiang Mai, the economy of northern Thailand

was based primarily on agriculture. Having been forced to close its embassy and consulates in China after the Communist takeover the year before, the U.S. recognized the significance of northern Thailand's location. Refugees and others coming out of China through northern Thailand in those days provided valuable information about conditions in a country where the U.S. no longer had diplomatic offices.

Over the years the focus of U.S. interests and activities in northern Thailand expanded. The mission was upgraded to the status of Consulate General in 1986, one year after taking on the added responsibility of issuing visas. During the Vietnam War the U.S. had several small military bases nearby, including one in Lampang. When the war ended, the north saw significant inflows of refugees and the establishment of refugee camps in Nan, Uttaradit, Chiang Rai, and Phayao provinces. The cooperation that developed among the U.S. and Thai governments as well as international organizations and NGOs during that refugee crisis is repeated today as northern Thailand hosts thousands of displaced persons in camps along the Burma border. The U.S. government continues

The U.S. Consulate, shown in this 2003 photo, is located in a historic compound across from the Chiang Mai Municipal Office on the Ping River

สถานกงสุลใหญ่สหรัฐอเมริกา ตั้งอยู่ในสถานที่ประวัติศาสตร์ ด้านข้างสำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ริมแม่น้ำปิง ถ่ายเมื่อปี พ.ศ. 2546

การทูตสหรัฐอเมริกาในภาคเหนือ

สหรัฐอเมริกาเริ่มส่งเจ้าหน้าที่ทางการทูตมาประจำภาคเหนือของประเทศไทย ด้วยการเปิดสถานกงสุลที่เชียงใหม่เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2493 ณ บริเวณคุ้มหลวงของเจ้านครเชียงใหม่ และมีโรเบิร์ต แอนเดอร์สันเป็นหัวหน้าสถานกงสุลเชียงใหม่คนแรก ในจำนวนทั้งหมด 25 คนระหว่างปี พ.ศ. 2493-2550

ช่วงเวลาที่สหรัฐอเมริกาเปิดสถานกงสุลในเชียงใหม่ นั้น เศรษฐกิจในภาคเหนือของประเทศไทยขึ้นอยู่กับเกษตรเป็นหลัก เมื่อต้องปิดสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลในประเทศจีนหลังจากที่รัฐบาลคอมมิวนิสต์เข้ายึดประเทศหนึ่งปีก่อนหน้านั้น สหรัฐอเมริกาซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของชัยภูมิภาคเหนือของประเทศไทย ผู้ลี้ภัยที่อพยพจากจีนเข้าไทยทางภาคเหนือในช่วงเวลานั้นได้ให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์เกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศของตน ซึ่งสหรัฐอเมริกาได้ยุบสำนักงานทางการทูตไปแล้ว

ในช่วงเวลาหลายปีจากนั้น ความสนใจของสหรัฐอเมริกาที่มีต่อภาคเหนือของประเทศไทยตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ในภูมิภาคนี้ขยายวงกว้างมากขึ้น ต่อมาสถานกงสุลได้รับการยกฐานะเป็นสถานกงสุลใหญ่ ในปี พ.ศ. 2529 หนึ่งปีหลังจากที่ได้รับความเพิ่มเติมในการออกวีซ่า ในช่วงสงครามเวียดนาม สหรัฐอเมริกามีฐานทัพนขนาดเล็กหลายแห่งในจังหวัดใกล้เคียง เช่น ที่ลำปาง เมื่อสงครามสิ้นสุดลง ในภาคเหนือมีผู้ลี้ภัยเข้ามาเป็นจำนวนมากและมีการสร้างค่ายผู้ลี้ภัย

Amb. Max Waldo Bishop (1955-58) and USIS librarian Sirinuan Jiramaeemai in 1957, when the USIS library was located on the Consulate grounds.

เอกอัครราชทูต แมกซ์ เวลโด บิชอป (2498-2501) และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดศิรินวน จิรมณีเมัย ปี พ.ศ. 2501 ที่ห้องสมุดสำนักข่าวสารอเมริกกันขณะยังตั้งอยู่ในสถานกงสุลอเมริกัน เชียงใหม่

ในจังหวัดน่าน อุดรดิตถ์ เชียงรายและพะเยา ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลสหรัฐฯ กับรัฐบาลไทยตลอดทั้งองค์กระหว่างประเทศและองค์กรเอกชนที่เกิดขึ้นในช่วงวิกฤตผู้ลี้ภัยนั้นยังเกิดขึ้นอีกในปัจจุบัน เมื่อภาคเหนือของประเทศไทยได้ให้ที่พักพิงแก่ผู้พลัดถิ่นหลายพันคนในค่ายผู้ลี้ภัยตามชายแดนพม่า โดยรัฐบาลสหรัฐฯ ก็ยังคงมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ ตลอดจนช่วยองค์กรเอกชน

to play a significant role in assisting these persons, helping NGOs deliver food, medicine and other kinds of support to refugees while also moving ahead with resettlement programs.

The U.S. Information Service (USIS) managed press, cultural, and educational programs out of Chiang Mai for 46 years until oversight was moved to Bangkok in 1996. In 1970, three USIS Thai staff that were part of a mobile movie unit were tragically killed in a communist ambush in Nan Province. Their contributions are remembered at a monument in Tung Chang. The library and English teaching programs begun by USIS continue to serve Chiang Mai students and residents now as part of AUA while the Consulate and Embassy carry on other educational and cultural programs.

In the early 1970s, the U.S. began to work closely with Thai counterparts to stop the flow of illicit narcotics. The U.S. Drug Enforcement

The U.S. Air Force in Lamphang sent a fire engine to help quench a fire at Ton Lam Yai and Warorot market in February 1968. Consulate Political Specialist Bunchob Bunasit is shown at left.

ฐานทัพอากาศสหรัฐฯ ที่ลำปางส่งรถดับเพลิงมาช่วยดับเพลิงตลาดต้นตำไยและตลาดวโรรสครั้งใหญ่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2511 ในภาพ (ซ้ายสุด) ผู้ช่วยฝ่ายการเมืองคุณบรรจบ บรรณสิทธิ์

Administration opened an office in Chiang Mai in 1972 that today maintains an active partnership with Thai police and military to interdict drug shipments and arrest drug traffickers.

Northern high school students competed to demonstrate their knowledge of the U.S. in a contest sponsored by the Embassy Aug. 26-27, 2006. Chiang Mai University Demonstration School student Pannapat Tharanat won a three-week trip to the U.S., presented by Information Officer Kit Boyle and Consul General Bea Camp at the Channel 11 TV studio.

น.ส. พรรณพัชร์ ทาระนันต์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ชนะเลิศปี พ.ศ. 2549 ในการแข่งขัน “Quiz USA” รับประทานอาหาร ระยะเวลา 3 สัปดาห์ จากเจ้าหน้าที่สถานทูตสหรัฐฯ คีท บอยล์ และกงสุลใหญ่บี แคมป์ ณ สถานีโทรทัศน์ ช่อง 11 เชียงใหม่

จัดสงอาหาร ยาและการสนับสนุนประเภทอื่นๆ แก่ผู้ลี้ภัยและในขณะเดียวกันก็ยังคงดำเนินโครงการรับผู้ลี้ภัยไปตั้งหลักแหล่งในสหรัฐอเมริกาต่อไปด้วย

สำนักข่าวสารอเมริกา (U.S. Information Service – USIS) ได้ดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อ วัฒนธรรมและการศึกษาที่เชียงใหม่เป็นเวลานาน 46 ปีจนกระทั่งภารกิจดังกล่าวถูกโอนมาที่กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2539 ในปี พ.ศ. 2513 เจ้าหน้าที่ไทยสามคนของสำนักข่าวสารอเมริกา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานภาพยนตร์เคลื่อนที่ที่ถูกโจรคอมมิวนิสต์ข่มขู่โจมตีจนเสียชีวิตที่จังหวัดน่าน ผลงานความเสียสละของพวกเขาได้รับการระลึกถึง ณ อนุสาวรีย์ที่ทุ่งช้าง ส่วนโครงการห้องสมุดและการสอนภาษาอังกฤษที่สำนักข่าวสารอเมริกานี้ริเริ่มขึ้น ยังคงให้บริการแก่นักศึกษาและประชาชนชาวเชียงใหม่ในปัจจุบัน โดยรวมเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ ขณะเดียวกันสถานกงสุลใหญ่เชียงใหม่และสถานเอกอัครราชทูตก็ยังคงดำเนินโครงการอื่นๆ ทางการศึกษาและวัฒนธรรม

นับตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา สหรัฐฯ เริ่มทำงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายไทยในการสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติด โดยสำนักงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐฯ (U.S Drug Enforcement Administration – DEA) เปิดที่ทำการขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2515 ปัจจุบัน DEA ยังคงทำงานร่วมกับตำรวจและทหารไทยในการสกัดกั้นการขนยาเสพติดและจับกุมผู้ค้ายา

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ กระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ ได้ให้เงินสนับสนุนการวิจัยเพื่อปลูกพืชทดแทนฝิ่น

Amb. William Brown (1985-88) presides over a ceremony elevating the Consulate to a Consulate General on Sept. 4, 1986. With him are Consul General Terrell Otis, USIS Director Clint Wright, Vice Consul James Forbes, Vice Consul William Davnie, Secretary Jo Ann Kosh and Thai staff.

เอกอัครราชทูต วิลเลียม บราวน์ (2528-31) ในพิธียกฐานะสถานกงสุลเป็นสถานกงสุลใหญ่ เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2529 โดยมี กงสุลใหญ่ เทอร์เรลล์ โอติส ผู้อำนวยการสำนักข่าวสารอเมริกา คลินท์ ไรท์ รองกงสุล เจมส์ ฟอริบส์ รองกงสุล วิลเลียม เอฟ. เดฟนี เลขานุการ โจ แอนน์ คอช

อย่างเต็มที่ โดยร่วมมือกับโครงการหลวง ทั้งนี้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นสถาบันที่ร่วมมือในโครงการดังกล่าว ยังดำเนินการต่อเนื่องมาโดยผ่านหน่วยงานอื่นๆ ของสหรัฐฯ แม้ว่ากระทรวงเกษตรสหรัฐฯ เสร็จสิ้นภารกิจในภูมิภาคนี้ไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 แล้วก็ตาม

นอกจากนั้น สหรัฐฯ ยังมีบทบาทสำคัญในการวิจัยค้นคว้าทางการแพทย์ ซึ่งรวมถึงโรคทูลุโกซนาการในเด็ก โรคติดเชื้อและโรคเขตร้อน เชื้อเอชไอวีและเอดส์ การวิจัยค้นคว้าด้านสุขภาพที่สหรัฐฯ ให้เงินอุดหนุนยังคงดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยมีสำนักงานของศูนย์ควบคุมโรคแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (Centers for Disease Control – CDC) ที่เชียงใหม่ให้ความช่วยเหลือ

First Lady Hillary Clinton visited Akha villagers at Ban Jao Pa Ka, Mae Chan District, Chiang Rai, on Nov. 24, 1996.

สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง ฮิลลารี คลินตันพบปะกับชนเผ่าอาข่า ที่บ้านจอบาคา อำเภอแม่จัน เชียงราย วันที่ 24 พฤศจิกายน 2539

During the same time, the U.S. Department of Agriculture funded extensive poppy replacement research in cooperation with the Royal Projects. Chiang Mai and Maejo Universities were partners in this effort, which continued through other U.S. channels even after the USDA finished its work in the region in 1986.

The U.S. was also a major player in medical research, including childhood malnutrition, infectious and tropical diseases, and HIV/AIDS. U.S.-funded health research remains active today, with an office of the Centers for Disease Control (CDC) in Chiang Rai helping people live

with AIDS infections and helping infected women avoid passing the disease to their babies. Malaria and emerging infectious diseases such as avian influenza remain important areas of U.S.-Thai medical cooperation in the north today.

The work of these U.S. government agencies in 15 northern provinces has been supported by the Consulate General during its 57-year presence in Chiang Mai. Operating out of a historic royal residence known as Khum Chedi Ngarm, the Consulate General is staffed by 100 Thai and American employees.

The Consulate today provides visa services to Thai and other applicants and assists American citizens while also tracking developments concerning refugees, trade in illicit narcotics, trafficking in persons, the environment, education, and the economy. Equally important are music and other cultural programs sponsored by the U.S. Consulate that attract thousands of Thais annually to listen to American jazz, discuss the U.S. elections, or learn about opportunities to study in the U.S. As an increasing number of Americans visit and settle in northern Thailand and a growing number of Thais seek to study, work, and travel in the U.S., the Consulate will continue to play a central role in this important region for many years to come.

ผู้ป่วยโรคเอดส์ในการดำเนินชีวิตและช่วยเหลือสตรีที่ติดเชื้อเอดส์ไม่ให้ถ่ายทอดเชื้อไปสู่ทารก ปัจจุบันโรคมาลาเรียและโรคติดเชื้อใหม่ๆ เช่น โรคไข้หวัดนกเป็นประเด็นปัญหาสำคัญในความร่วมมือทางการแพทย์ระหว่างไทย-สหรัฐฯ ในภาคเหนือ

ภารกิจของหน่วยงานราชการสหรัฐฯ ใน 15 จังหวัดภาคเหนือได้รับการสนับสนุนจากสถานกงสุลใหญ่อเมริกันเชียงใหม่มาตลอดเวลา 57 ปีที่เป็ดดำเนินการในสถานที่ประวัติศาสตร์ที่เรียกว่า คัมเจดีย์งาม โดยมีเจ้าหน้าที่ชาวไทยและอเมริกันจำนวน 100 คน

ปัจจุบัน สถานกงสุลใหญ่อเมริกันเชียงใหม่ให้บริการด้านวีซ่าแก่คนไทยและชาติอื่นๆ และให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลสัญชาติสหรัฐฯ ในขณะที่เดียวกันก็ติดตามเหตุการณ์ด้านผู้ลี้ภัย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม การศึกษาและเศรษฐกิจที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือการจัดแสดงดนตรีและโครงการวัฒนธรรมอื่นๆ ซึ่งสถานกงสุลใหญ่สหรัฐฯ เป็นผู้อุปถัมภ์ ในแต่ละปี โครงการเหล่านี้ดึงดูดคนไทยหลายพันคนให้มาร่วมฟังดนตรีอเมริกันแจ๊ส เสดนา เรื่องการเลือกตั้งของสหรัฐฯ หรือหาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสหรัฐฯ ด้วยเหตุที่มีชาวอเมริกัน

As voters in the U.S. went to the polls for the 2004 election, observers in Chiang Mai gathered at AUA to watch the results.

ในระหว่างที่ผู้มีสิทธิออกเสียงการเลือกตั้งในอเมริกาไปใช้สิทธิเมื่อปี 2547 ผู้สังเกตการณ์ที่เชียงใหม่ได้ไปรวมกันที่สถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ เพื่อดูผลการเลือกตั้ง

มาเยือนและพำนักในภาคเหนือของไทยมากขึ้น รวมทั้งคนไทยที่ต้องการไปศึกษา ทำงาน และเดินทางท่องเที่ยวในสหรัฐฯ มีจำนวนเพิ่มขึ้น สถานกงสุลใหญ่สหรัฐฯ จะยังคงมีบทบาทหลักที่สำคัญในภูมิภาคนี้ต่อไปในอนาคต

U.S. Consuls and Consuls General in Chiang Mai 1950-2007

Consuls:

Robert Anderson	1950-1951	Carl Nelson	1966-1967
John M. Farrior	1951-1952	Wever Gim	1967-1971
George M. Widney	1952-1953	James M. Montgomery	1971-1974
Rufus Z. Smith	1953-1955	Frank J. Tatu	1974
Karl E. Sommerlatte	1955-1957	William B. Harbin	1974-1976
William B. Hussey	1957-1959	Maurice M. Tanner	1976-1979
George M. Barbis	1959-1961	Paul J. Bennett	1979-1982
Laurence G. Pickering	1961-1963	Harlan Y. M. Lee	1982-1985
Stephen A. Dobrenchuk	1963-1966		

Consuls General:

Terrell R. Otis	1985-1987
Charles S. Ahlgren	1987-1989
Richard M. Gibson	1989-1992
Judith A. Strotz	1992-1995
Scott D. Bellard	1995-1998
Thomas M. Murphy	1998-2001
Eric S. Rubin	2001-2004
Beatrice A. Camp	2004-2007

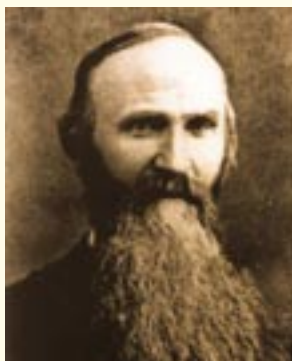

The U.S. Consulate in Chiang Mai was established in 1950 on the grounds of the former home of Chao Kaew Nawarat, the last prince of Chiang Mai.

สถานกงสุลสหรัฐฯ เปิดเมื่อปี พ.ศ. 2493 ตั้งอยู่ที่คุ้มหลวงของเจ้าแก้วนารัฐ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้าย

Americans Who Made a Difference

ชาวอเมริกันผู้รังสรรค์สิ่งใหม่

Daniel McGilvary (1828-1911)

Rev. Daniel McGilvary established the first American presence in Chiang Mai. His 53 years of work in Thailand began in Bangkok in 1858, where he met and married Sophia Bradley, daughter of well-known American missionary Dr. Dan Beach Bradley. After a long trip north by river boat, the McGilvary family arrived in Chiang Mai in April 1867. Beginning from that date, Rev. McGilvary's 44-year mission in Chiang Mai introduced modern medicines, hospitals, education and printing in the Lanna language to northern Thailand.

ดาเนียล แมคคิลวารี (พ.ศ. 2371-2454)

ศาสตราจารย์ดาเนียล แมคคิลวารีเป็นชาวอเมริกันคนแรกทำงานในเชียงใหม่ ศาสตราจารย์แมคคิลวารีทำงานในเมืองไทย 53 ปีโดยเริ่มงานในกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2401 และที่กรุงเทพฯ นี้เองที่ท่านได้พบและสมรสกับไซเฟีย บรัดเลย์ นุตรสาวของนายแพทย์ แดน บีช บรัดเลย์ มิชชันนารีชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียง หลังจากการเดินทางขึ้นเหนือทางเรือซึ่งใช้เวลานาน ครอบครัวแมคคิลวารีก็ถึงเมืองเชียงใหม่ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2410 นับแต่นั้นมา ภารกิจตลอดระยะเวลา 44 ปีในเชียงใหม่ของศาสตราจารย์แมคคิลวารีก็ได้นำสิ่งใหม่ๆ มาสู่ภาคเหนือของประเทศไทย อาทิ ยาสมัยใหม่ โรงพยาบาล การศึกษา และการพิมพ์ภาษาล้านนา

Sophia Bradley McGilvary (1839-1923)

Sophia Bradley McGilvary, who grew up in Bangkok in a missionary family, founded the first school for girls in northern Thailand. Beginning from small gatherings in the McGilvary house, the school later became Prarachaya and later Dara Academy in honor of Princess Dararasmi, daughter of Chiang Mai ruler Chao Intawhichayanond and consort of King Rama V. Mrs. McGilvary and her husband lie buried at the Chiang Mai Foreign Cemetery on the Chiang Mai - Lamphun Road.

โซเฟีย บรัดเลย์ แมคกิลวารี (พ.ศ. 2382 - 2466)

โซเฟีย บรัดเลย์ แมคกิลวารี เกิดในครอบครัวมิชชันนารีและเติบโตในกรุงเทพฯ เธอเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงแห่งแรกในภาคเหนือของประเทศไทย โรงเรียนนี้เริ่มจากการเปิดสอนนักเรียนกลุ่มเล็กๆ ที่บ้านพักของครอบครัวแมคกิลวารี ต่อมาก็กลายเป็นโรงเรียนสตรีพระราชชายาและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนดาราวิทยาลัย ในภายหลัง เพื่อเป็นเกียรติแก่เจ้าดารารัศมี พระธิดาในพระเจ้าอินทวิชยานนท์ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ องค์ที่ 7 และพระราชชายาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ร่างของนางแมคกิลวารีและสามีของเธอถูกฝังอยู่ที่สุสานนานาชาติบ้านเด่น (Chiang Mai Foreign Cemetery) ที่ถนนเชียงใหม่-ลำพูน

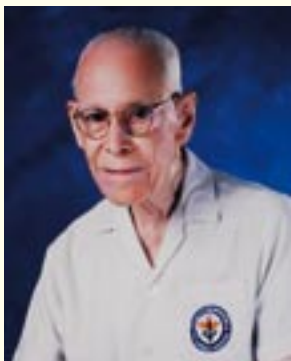

Harold Young (1901-1975)

The Chiang Mai Zoo got its start thanks to Harold M. Young, a second generation Baptist missionary who was born in Kengtung, Burma and worked among tribal groups in the region. Young began collecting wild animals during his time teaching jungle survival to the Northern Thai Provincial Police in their “Chaiya” training program. A group of prominent Chiang Mai citizens, close friends and officials asked him to open a “real zoo” for Chiangmai from his growing private collection. In 1955 he relocated the animals to land granted by the provincial government at the foot of Doi Suthep, later donating his zoo in 1977 to the Royal Zoological Society of Thailand, now the Zoological Park Organization under the Royal Patronage of HM the King. One of his sons, Gordon Young, authored *The Hill Tribes of Northern Thailand* in 1961.

แฮโรลด์ ยัง (พ.ศ. 2444-2518)

การก่อตั้งของสวนสัตว์เชียงใหม่มาจาก แฮโรลด์ เอ็ม. ยัง ซึ่งเป็นมิชชันนารี นิกายแบ็บติสต์รุ่นที่ 2 เกิดที่เชียงตุง ประเทศพม่า และทำงานในชุมชนเผ่าในภูมิภาค ยังเริ่มสะสมสัตว์ป่าระหว่างที่สอนวิธีการดำเนินชีวิตในป่าให้แก่ตำรวจภูธรไทย ในภาคเหนือตามโครงการฝึกอบรม “ไชยา” ต่อมากลุ่มบุคคลสำคัญของเชียงใหม่ เพื่อนสนิทของยังและเจ้าหน้าที่ทางการได้ขอร้องให้ยังนำบรรดาสัตว์ที่เขาเลี้ยงไว้ที่มี จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เปิดเป็น “สวนสัตว์ที่แท้จริง” ในจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2498 เขาย้ายสัตว์เหล่านั้นไปอยู่ในที่ดินที่ทางจังหวัดมอบให้ที่เชิงดอยสุเทพ และ ต่อมาเขาก็บริจาคสวนสัตว์ของเขาให้แก่องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2520 ลูกชายคนหนึ่งของเขาคือ กอร์ดอน ยัง เขียนหนังสือชื่อ *ชาวเขาในภาคเหนือประเทศไทย* เมื่อปี พ.ศ. 2504

Edwin McDaniel (1917-1999)

Known as Dr. Ed or “Maw Mac”, Dr. Edwin McDaniel served as director of Overbrook Hospital in Chiang Rai 1949-1953 and at McCormick Hospital in Chiang Mai 1954-1982. After growing up as the son of missionaries assigned to Nakorn Sri Thammarat, McDaniel completed medical school at the University of Illinois, followed by an internship with the U.S. Public Health Service, two years in the U.S. Army Medical Corps, and a year of training in surgery and obstetrics in Los Angeles. McDaniel is especially renowned for his leadership in starting an active family planning program in Chiang Mai.

เอ็ดวิน แมคแดเนียล (พ.ศ. 2460-2542)

นายแพทย์เอ็ดวิน แมคแดเนียล ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม “หมอเอ็ด” หรือ “หมอแม็ค” เป็นผู้อำนวยการของโรงพยาบาลโอเวอร์บรู๊ค ในจังหวัดเชียงราย ระหว่างปี พ.ศ. 2492 - 2496 และที่โรงพยาบาลแมคคอร์มิคระหว่างปี พ.ศ. 2497 - 2525 นายแพทย์ เอ็ดวิน แมคแดเนียลเป็นบุตรของมิชชันนารีที่ทำงานในจังหวัด นครศรีธรรมราช จบการศึกษาแพทยศาสตร์จากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ และเป็น แพทย์ฝึกหัดที่สำนักงานสาธารณสุขของสหรัฐฯ (U.S. Public Health Service) จากนั้น เขาได้ทำงานกับกรมแพทย์ทหารบกสหรัฐฯ เป็นเวลาสองปี และฝึกงานด้านศัลยศาสตร์ และสูติศาสตร์อีกหนึ่งปีที่นครลอสแอนเจลิส นายแพทย์แมคแดเนียลมีชื่อเสียงมาก เป็นพิเศษในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่มโครงการวางแผนครอบครัวในจังหวัดเชียงใหม่

David Wyatt (1937-2006)

Cornell University history professor David Wyatt helped clarify Thailand's past in his best-known work *"Thailand: A Short History"*. This American scholar also devoted considerable research and writing to northern Thai culture, learning northern Thai script in order to read original documents. His contributions to understanding the northern region included *The Chiang Mai Chronicle* and *The Nan Chronicle*. His book *Reading Thai Murals* shed new light on the history of Nan. Convinced that historical evidence had to go beyond documents and archives, he studied the murals at Nan's Wat Phumin as a key to understanding people and events in the past.

เดวิด วยอจ (พ.ศ. 2480-2549)

เดวิด วยอจ เป็นศาสตราจารย์วิชาประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยคอร์เนล ผู้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศไทยในหนังสือที่มีชื่อเสียงของเขาชื่อ *"Thailand: A Short History"* บัญญาชนชาวอเมริกันท่านนี้ได้ทำการค้นคว้าที่สำคัญและเขียนหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยภาคเหนือ ด้วยการศึกษาศิลปะกรรมศิลป์ล้านนาเพื่อให้สามารถอ่านเอกสารต้นฉบับเดิมได้ ผลงานของเขาที่ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาคเหนือได้แก่ *The Chiang Mai Chronicle* และ *The Nan Chronicle* หนังสือ *Reading Thai Murals* ทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ของจังหวัดน่านได้กระจ่างขึ้น จากการที่วยอจเชื่อว่าหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต้องมีมากกว่าเอกสาร ท่านได้ศึกษาจิตรกรรมฝาผนังที่วัดภูมินทร์ จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจคนและเรื่องราวต่างๆ ในอดีต

Chester Gorman (1938-1981)

American anthropologist and archaeologist Chester Gorman was the first to explore prehistoric sites in Mae Hong Song province. In a search for the origin of agriculture in Southeast Asia, Gorman in 1969 excavated Spirit Cave in highland Pang Mapha district, finding evidence of human habitation back to about 10,000 BC and carbonized plant remains that he thought may have been cultivated. His discoveries brought new attention to Southeast Asian archaeology and changed the perception of some of the area's earliest settlers.

เชสเตอร์ กอร์แมน (พ.ศ. 2481-2524)

เชสเตอร์ กอร์แมน เป็นนักมานุษยวิทยาและนักโบราณคดีชาวอเมริกันคนแรก ที่สำรวจพื้นที่ก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในการค้นหาต้นกำเนิดของเกษตรกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี พ.ศ. 2512 กอร์แมนได้ทำการขุดถ้ำผีแมนในอำเภอปางมะผ้า และได้ค้นพบหลักฐานร่องรอยว่ามีมนุษย์อาศัยอยู่ประมาณ 10,000 ปีก่อนคริสตศักราช และซากพืชที่กลายเป็นถ่าน ซึ่งกอร์แมนเชื่อว่าน่าจะเป็นพืชที่เคยมีการเพาะปลูก การค้นพบของเขาทำให้เกิดความสนใจโบราณคดีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น และเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับผู้ตั้งถิ่นฐานพวกแรกในพื้นที่แถบนี้

Joan Eubank

Joan Eubank has inspired local musicians since arriving in Chiang Mai in 1971, ten years after first moving to Thailand with her husband Allan. Using her background in Broadway musical theater, Eubank trained singers and actors both in the church music department of what would become Payap University and through the University's Christian Communications Institute (CCI). She encouraged the use of music to overcome disabilities at such institutions as McKean Rehabilitation Hospital, the School for the Deaf and the Cheshire Home for the Disabled. Many of Chiang Mai's best-known vocalists today trace their careers to Eubank's influence.

โจน ยูแบงก์

โจน ยูแบงก์ ได้เป็นแรงบันดาลใจให้แก่นักดนตรีท้องถิ่นนับตั้งแต่เธอมาถึงเมืองเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2514 สิบปีหลังจากที่เธอย้ายมาเมืองไทยเป็นครั้งแรกกับอัลลันสามีของเธอ ด้วยพื้นฐานด้านละครเพลงจากบรอดเวย์ อ.โจน ได้ฝึกสอนนักร้องและนักแสดงทั้งที่แผนกดนตรีคริสตจักรของสถาบันที่ต่อมาได้กลายเป็นมหาวิทยาลัยพายัพและผ่านสถาบันคริสเตียนนิเทศสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย เธอสนับสนุนให้มีการใช้ดนตรีเพื่อเอาชนะความทุพพลภาพตามสถาบันต่างๆ เช่นที่สถาบันแมคเคนเพื่อการฟื้นฟูสภาพ โรงเรียนสอนคนหูหนวกและบ้านพักบุคคลทุพพลภาพของมูลนิธิเซสเซียร์ นักร้องที่มีชื่อเสียงหลายคนของเชียงใหม่ในปัจจุบันนี้ได้รับอิทธิพลมาจาก อ.โจน

Dick Mann

One of the first to help hill tribe villagers develop new crops to replace the profitable opium they were growing, Dick Mann's contributions to agricultural development in the region have spanned nearly five decades. Arriving in Thailand as a Baptist agricultural missionary in 1959, Mann established the Center for Uplift of the Hill Tribes in Chiang Mai. His work with new crops such as kidney beans, coffee, wheat, citrus, and potatoes was a forerunner to the later work of the Royal Project Foundation. Mann assisted with the first United Nations opium surveys in 1967 and 1970, joining the UN Fund for Drug Abuse Control in 1972. Mann worked for the UN on crop replacement and marketing projects for 20 years, continuing in retirement to assist with programs to eliminate opium and opium addiction.

ดิก แมนน์

ดิก แมนน์ เป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกๆ ที่ช่วยชาวเขาพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ๆ ขึ้นมาใช้เพาะปลูกแทนฝิ่นซึ่งสร้างผลกำไรมาก ผลงานการพัฒนาการเกษตรของดิก แมนน์ ในภาคเหนือเป็นประโยชน์ต่อภูมิภาคนี้มาเกือบตลอดห้าทศวรรษ เมื่อแมนน์เดินทางมาถึงประเทศไทยในฐานะมิชชันนารีนิกายแบปติสต์ด้านการเกษตรในปี พ.ศ. 2502 เขาได้ก่อตั้ง Center for Uplift of the Hill Tribes ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลงานการปลูกพืชไร่ใหม่ๆ เช่น ถั่วแดง กาแฟ ข้าวสาลี ส้มและมันฝรั่งนับเป็นการบุกเบิกให้แก่งานของมูลนิธิโครงการหลวงในเวลาต่อมา แมนน์ได้ช่วยงานสำรวจการปลูกฝิ่นครั้งแรกของสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2510 และ 2513 และเข้าร่วมกองทุนสหประชาชาติเพื่อการควบคุมยาเสพติด (UN Fund for Drug Abuse Control) ในปี พ.ศ. 2515 แมนน์ทำงานในโครงการการปลูกและจำหน่ายพืชทดแทนของสหประชาชาติเป็นเวลา 20 ปี แม้หลังเกษียณแล้วก็ยังช่วยงานโครงการต่างๆ เพื่อกำจัดฝิ่นและการติดยา

Rebecca Weldon Sithiwong

As Curator at Chiang Rai's Rai Mae Fa Luang, Rebecca Weldon Sithiwong oversees a living, evolving collection of Lanna culture. Opened to the public in 2003, the Mae Fah Luang Art and Cultural Park focuses on its role as a sustainable museum that serves local people, especially children. After growing up in Laos and working with textile cooperatives in Haiti and later in northeast Thailand, Sithiwong settled with her husband in Chiang Rai in 1983, where she opened the first travel agency and guesthouse and the first art gallery in the town. She also established an AUA branch in Chiang Rai that offers English classes and a small library along the lines of the parent institution in Bangkok and a sister branch in Chiang Mai.

รีเบกกา เวลดอน สิทธิวงศ์

รีเบกกา เวลดอน สิทธิวงศ์ เป็นภัณฑารักษ์ของอุทยานศิลปะและวัฒนธรรม “ไร่แม่ฟ้าหลวง” จังหวัดเชียงราย โดยมีหน้าที่ดูแลรักษาศิลปะวัตถุของวัฒนธรรมล้านนา อุทยานศิลปะและวัฒนธรรม “แม่ฟ้าหลวง” เปิดบริการแก่สาธารณชนใน พ.ศ. 2546 เน้นบทบาทของพิพิธภัณฑ์แบบยั่งยืนที่ให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะเด็กๆ รีเบกกาเติบโตในประเทศลาว ทำงานให้กับสหกรณ์สิ่งทอในประเทศเฮติ และต่อมาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เธอตั้งรกรากในเชียงรายเมื่อปี พ.ศ. 2526 กับสามีของเธอ เธอเปิดสำนักงานท่องเที่ยวและที่พักแรมแห่งแรก รวมทั้งหอศิลป์แห่งแรกของเมือง นอกจากนี้ เธอยังเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันสอนภาษา เอ ยู เอ สาขาเชียงราย เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษและห้องสมุดขนาดเล็กตามแบบสถาบัน เอ ยู เอ ในกรุงเทพและสาขาในเชียงใหม่

Sources:

- Bhamorabutr, Abha. *The Story of American Missionaries*. Department of Corrections Press, Bangkok, Thailand, 1981.
- Chantalay, Sanguan. *“Days With The Royal Project”*. Liaison Office Pangfan Nature Observation Center (PNO): Chiang Mai, 1996.
- McFarland, George Bradley. *Historical Sketch of Protestant Missions in Siam 1828-1928*. Bangkok Times Press, Bangkok, October 1928
- Renard, Ron. *Opium Reduction in Thailand: 1970 to 2000, A Thirty Year Journey*. United Nations International Drug Control Program (UNDCP), 2001.
- Stoesz, Edgar, editor. *Contagious Compassion. Celebrating 100 Years of American Leprosy Missions*. Providence House Publishers, Franklin, Tennessee 2006.
- Thailand-U.S. Educational Foundation (TUSEF). *Directory of Fulbrighters for Cooperation in the North*. Bangkok, 2005
- The Board of Trustees of the University of Illinois. *Chiang Mai Project*. University of Illinois College of Medicine, 1972
- United Nations Office of Drugs and Crime. *Alternative Development: A Global Thematic Evaluation*. United Nations: New York, 2005.
- United States Information Service. *The Eagle and the Elephant: Thai-American Relations Since 1833*. Bangkok, 1997
- Wells, Margaretta B. *Guide to Chiangmai*. The Christian Bookstore, Bangkok, 1964
- White, Joyce. *Ban Chiang, Discovery of a Lost Bronze Age*. The University Museum, University of Pennsylvania, 1982.
- Wood, R.W. *De Mortuis: the Story of the Chiang Mai Foreign Cemetery*. Chiang Mai, 4th edition, 1992
- ชำนาญ แสงฉาย, ศาสตราจารย์. บรรณาธิการ (2004) **70 ปีแห่งพระพร สภาคริสตจักรในประเทศไทย 1934-2004** สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- รัตนา ทองสวัสดิ์, รองศาสตราจารย์. (2546) พัฒนาการพยาบาลแมคคอร์มิค 80 ปี คณะพยาบาลศาสตร์ แมคคอร์มิค (โรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยแมคคอร์มิค) พ.ศ. 2466-2546 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
- วงศ์ศักดิ์ ณ เชียงใหม่. บรรณาธิการ (2547). **ขัตติยนารีศรีล้านนา** มูลนิธินรราชดำริอนุรักษ์ฝ่ายเหนือ
- อึ้ง ซี คอร์ท, นายแพทย์. (2535) **พระประวัติสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ามหิตลอลดลเดช กรมหลวงสงขลา นครินทร์ (นายแพทย์ มหิตล สงขลา) โดยสังเขป** พิมพ์ซ้ำในหนังสือที่ระลึกในพิธีเปิดตึก “มหิตล” โรงพยาบาลแมคคอร์มิค วันอังคารที่ 17 มีนาคม พุทธศักราช 2535

ย้อนอดีต 110 ปี แห่งการทำพันธกิจบำบัดรักษา (1999). หนังสือที่ระลึกในพิธีมอบถวายและเปิดอาคารผู้ป่วย
“ตึกพระพร” ฉลอง 110 ปี แห่งการทำพันธกิจบำบัดรักษา 17 มกราคม คริสต์ศักราช 1999

Interviews and correspondence conducted by Brown University intern Cindy Beavon in June-July 2006 with:

- Pong Tananone, McCormick Hospital Director
- Dr. Tinnakorn Sathirapatya, McCormick Hospital Medical Director
- Dr. Anusorn Kunanusorn, McKean Rehabilitation Center Director
- Dr. Prathana Langkarpint, Dean of Faculty of Nursing, Payap University
- Chayan Hiranpan, Director of Payap University Archives
- Yuthachai Damrongmanee, PRC Vice Director for Student Affairs and Community Relations
- Serin Jirakupt, PRC museum curator
- Martha Butt, Payap University Senior Vice President for International Affairs
- Somchote Ongsakul, Associate Professor, Chiang Mai University Faculty of Education
- Nipa Totsparin, Dara Academy Chairperson Board of Directors
- Bradit Namachai, Dara Academy Vice Chairperson Board of Directors
- Wissuda Krasaechai, Assistant to Director, Community Relations, Dara Academy
- Sanguan Chantalay, former staff member, U.S. Department of Agriculture, Agricultural Research Service
- Vichai Kiyapathya, Assistant Director and Program Specialist, Narcotics Assistance Section, U.S. Embassy Bangkok
- Peter Lange, Research Program Administrator, Research Institute for Health Sciences (RIHES)
- Sukhon Thepamnuay, U.S. Centers for Disease Control, Chiang Rai
- Bruce Ross, Director, Thailand-Ministry of Public Health-U.S. CDC Collaboration

Photos courtesy of: Sirinuan Jirameemai, Khunying Vichantra Kochasenee Bunnak, Chao Wongsak Na Chiangmai, Sanguan Chantalay, Vichien Jiratikanchai, Plai-auw Thongsawat and private albums of the late Ruenkaew Dhammachai Khamboonrueng and the late Nimnuan Supawong. Also, Chiang Mai University Faculty of Medicine, Research Institute for Health Sciences (RIHES), and Highland Research and Training Center as well as the PRC School Museum, McCormick Hospital, Payap University Archives, McKean Rehabilitation Center and Hospital, Centers for Disease Control, the White House, and the U.S. Consulate General Chiang Mai.

